

บทที่ 3 การออกแบบระบบควบคุม

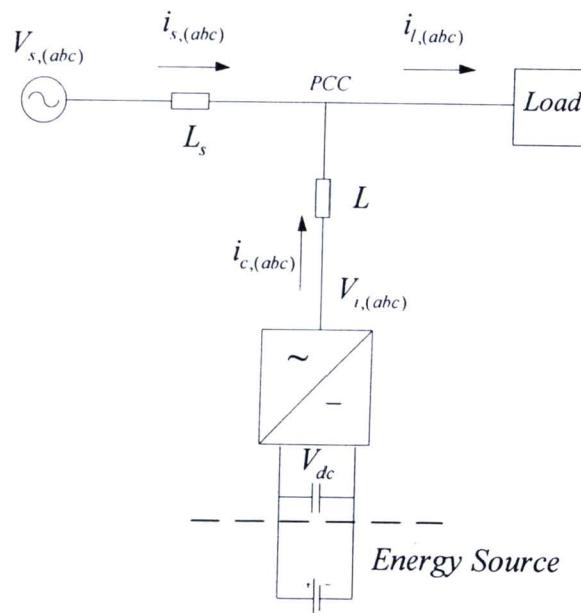
3.1 บทนำ

ในบทนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดขั้นตอนการออกแบบโครงสร้างและระบบควบคุมตัวคี-สเตตคอมเพื่อแก้ไขปัญหาคุณภาพไฟฟ้า การออกแบบระบบควบคุมเพื่อชดเชยกำลังไฟฟ้า การออกแบบระบบควบคุมสำหรับระบบไมโครกริด และการออกแบบระบบควบคุมดี-สเตตคอมแบบหลายชุดโดยการจำลองระบบผ่านโปรแกรม PSCAD/EMTDC

3.2 การออกแบบระบบควบคุมเพื่อแก้ไขปัญหาคุณภาพกำลังไฟฟ้า

3.2.1 การออกแบบดี-สเตตคอมสำหรับกรณีตัวประกอบกำลังของโหลดต่ำ

พิจารณาโครงสร้างของดี-สเตตคอมประกอบด้วยคอนเวอร์เตอร์แบบแหล่งจ่ายแรงดันที่มีตัวคากาซิเดอร์ต่อที่ดีซีบีส่วนถึงแหล่งจ่ายพลังงาน ดังรูปที่ 3.1 การออกแบบนั้นจะแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนหลักๆคือ ส่วนของวงจรกำลังและส่วนของระบบควบคุม

รูปที่ 3.1 โครงสร้างของดี-สเตตคอม

ในส่วนของวงจรกำลังจะประกอบไปด้วยตัวคากาซิเตอร์ที่เชื่อมต่อกับไอิจีบีที(IGBT)หากตัวต่อเป็นสวิตช์ที่ทำงานเป็นอินเวอร์เตอร์แปลงสัญญาณไฟฟ้ากระแสตรงให้เป็นสัญญาณรูปคลื่นสี่เหลี่ยมจากนั้นจะกรองสัญญาณความถี่สูงทึ่งไปด้วยชุดกรองความถี่ต่ำซึ่งมีตัวเหนี่ยววนิษัทตัวที่สามารถแลกเปลี่ยนกำลังไฟฟ้าจากระบบกริดของการไฟฟ้าได้ จากรูปที่ 3.1 ในส่วนของระบบควบคุมสามารถที่จะเขียนสมการแสดงสัมพันธ์ของการจ่ายกำลังไฟฟ้าเข้าสู่ระบบได้เป็น

$$P_C = \frac{V_i V_s}{j\omega L} \sin \delta \quad (3.1)$$

$$Q_C = \frac{V_i V_s \cos \delta - V_s^2}{j\omega L} \quad (3.2)$$

เมื่อ V_i คือ แรงดันเอาพุตท์ของตัวคี-สเตตคอม

V_s คือ แรงดันที่จุดต่อร่วม (point of common coupling: PCC)

δ คือ ความแตกต่างมุมไฟฟ้าของแรงดันขาออกคี-สเตตคอมกับแรงดันที่จุดต่อร่วม

กำหนดให้อินพีเดนซ์ขาออกคี-สเตตคอมคิดเฉพาะแต่ผลของตัวเหนี่ยววนิษัทประมาณได้ว่า $\sin \delta = \delta, \cos \delta = 1$ ทำให้ค่ากำลังไฟฟารีแอคทีฟที่ต้องใช้จะขึ้นอยู่กับขนาดของแรงดันขาออกของคี-สเตตคอมเท่านั้น ทั้งนี้ขนาดแรงดันที่ดีซีบสต็อกมีขนาดเพียงพอสำหรับค่ากำลังไฟฟ้าที่ต้องการชดเชย โดยที่จะสามารถเขียนความสัมพันธ์ของผลรวมของแรงดันไฟฟ้าที่จุดต่อร่วมกับแรงดันไฟฟ้าขาออกของคี-สเตตคอมได้เป็น

$$\begin{bmatrix} V_{ia} \\ V_{ib} \\ V_{ic} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} L \frac{di_{ca}}{dt} \\ L \frac{di_{cb}}{dt} \\ L \frac{di_{cc}}{dt} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} V_{sa} \\ V_{sb} \\ V_{sc} \end{bmatrix} \quad (3.3)$$

เมื่อ V_{sa}, V_{sb}, V_{sc} เป็นขนาดแรงดันที่จุดต่อร่วม, $L \frac{di_{ca}}{dt}, L \frac{di_{cb}}{dt}, L \frac{di_{cc}}{dt}$ เป็นขนาดแรงดันที่ต่อกรุ่มตัวเห็นี่ยวนำข้าออกของตัวคี-สเตตคอม, V_{ia}, V_{ib}, V_{ic} เป็นแรงดันข้าออกของคี-สเตตคอมที่ต้องการซัดเชยค่ากำลังไฟฟ้าให้กับระบบสามเฟสสามสาย เพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์และออกแบบระบบควบคุมจากสมการที่ 3.3 สามารถที่จะเขียนความสัมพันธ์ของรูปสมการดังกล่าวไว้อยู่ในรูปความสัมพันธ์ของกรอบหมุนนิ่งสองเฟสแอลฟ่าเบต้า ($\alpha - \beta$ stationary frame) โดยใช้กรรมวิธีทางเวกเตอร์ที่จะสามารถแตกแนวทิศทางของแรงดันและกระแสในระบบสามเฟสไปตามแนวแกนแอลฟ่าเบต้า [ภาคผนวก ข] จากสมการที่ 3.3 เราจะตั้งสมมุติฐานว่าระบบที่ออกแบบนี้เป็นระบบที่มีลักษณะคือ 1. ระบบมีลักษณะเฟสสมดุล 2. ระบบไม่มีกระแสของชาร์มอนิกส์ไหลเข้าไปในระบบ 3. ความต้านทานระหว่างอินเวอร์เตอร์กับระบบกริดของการไฟฟ้ามีค่าน้อยมากสามารถที่จะละทิ้งได้เพื่อให้ง่ายต่อการประมาณค่าพารามิเตอร์จำเป็นต้องข้ายากกรอบหมุนนิ่งสองเฟสแอลฟ่าเบต้าไปยังกรอบหมุนคีคิว (d-q rotating frame) [ภาคผนวก ข] เพราะฉะนั้นสมการที่ 3.3 สามารถเขียนใหม่ได้เป็นสมการที่ 3.4

$$\begin{bmatrix} v_{i\alpha} \\ v_{i\beta} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} L \frac{di_\alpha}{dt} \\ L \frac{di_\beta}{dt} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} v_{s\alpha} \\ v_{s\beta} \end{bmatrix} \quad (3.4)$$

สมการแรงดันข้าออกของตัวคี-สเตตคอมสามารถที่จะเขียนอยู่ในกรอบหมุนคีคิวได้ใหม่คือ

$$\begin{bmatrix} vi_d \\ vi_q \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} L \frac{di_d}{dt} \\ L \frac{di_q}{dt} \end{bmatrix} + \omega L \begin{bmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} i_d \\ i_q \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} v_{sd} \\ v_{sq} \end{bmatrix} \quad (3.5)$$

ดังนั้น

$$\begin{aligned} vi_d &= L \frac{di_d}{dt} - \omega L i_q + v_{sd} \\ vi_q &= L \frac{di_q}{dt} + \omega L i_d + v_{sq} \end{aligned} \quad (3.6)$$

จากสมการที่ 3.6 แสดงให้เห็นว่าวิธีควบคุมการชดเชยกำลังไฟฟ้าไปในระบบกริดนั้นสามารถที่ควบคุมกระแสที่ไหลผ่านค่าอินดักเต้นซึ่งด้วยการควบคุมผ่านตัวควบคุมแบบพีไอ(PI-Control) ซึ่งเป็นวิธีที่ง่ายต่อการออกแบบโดยที่กำหนดให้

$$\begin{aligned} L \frac{di_d}{dt} &= \Delta d \\ L \frac{di_q}{dt} &= \Delta q \end{aligned} \quad (3.7)$$

เมื่อ $\Delta d, \Delta q$ เป็นกระแสขาออกของตัวดี-สเตตคอม เมื่อนำมาจัดรูปให้อยู่ในของสมการตัวควบคุมแบบพีไอ จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \Delta d &= (PI)(i_d^* - i_d) \\ \Delta q &= (PI)(i_q^* - i_q) \end{aligned} \quad (3.8)$$

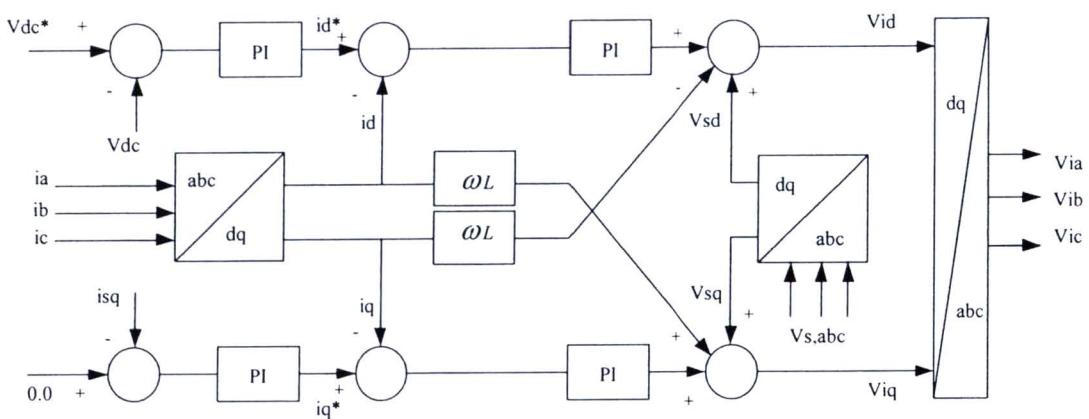
สมการที่ 3.8 ไปแทนในสมการที่ 3.6 จะได้ระบบตัวควบคุมแบบควบคุมกระแสที่ใช้ในการชดเชยกำลังไฟฟ้าดีอ

$$\begin{aligned} vi_d &= (PI)(i_d^* - i_d) - \omega L i_q + v_{sd} \\ vi_q &= (PI)(i_q^* - i_q) - \omega L i_d + v_{sq} \end{aligned} \quad (3.9)$$

ส่วนของการควบคุมแรงดันที่ดีซีบส์ให้คงที่เป็นสิ่งสำคัญเพื่อที่จะได้ม้าชี้งกระแสอ้างอิงในการชดเชยกำลังไฟฟ้า โดยเป็นที่ทราบกันว่ากระแสที่ไหลผ่านตัวคาปิติเตอร์(i_{dc}) ที่เชื่อมต่อกับด้านไฟกระแสตรงนั้นเป็นสัดส่วนโดยตรงกับกระแสเด้านข้าอกจากดี-สเตตคอมในแนวแกน d-axis (i_d^*) ทำให้สามารถเขียนความสัมพันธ์เพื่อควบคุมแรงดันที่ดีซีบส์ได้เพื่อให้ได้ม้าชี้งกระแสอ้างอิง i_d^*

$$V_{dc} = \frac{1}{C} \int i_{dc} dt \quad (3.10)$$

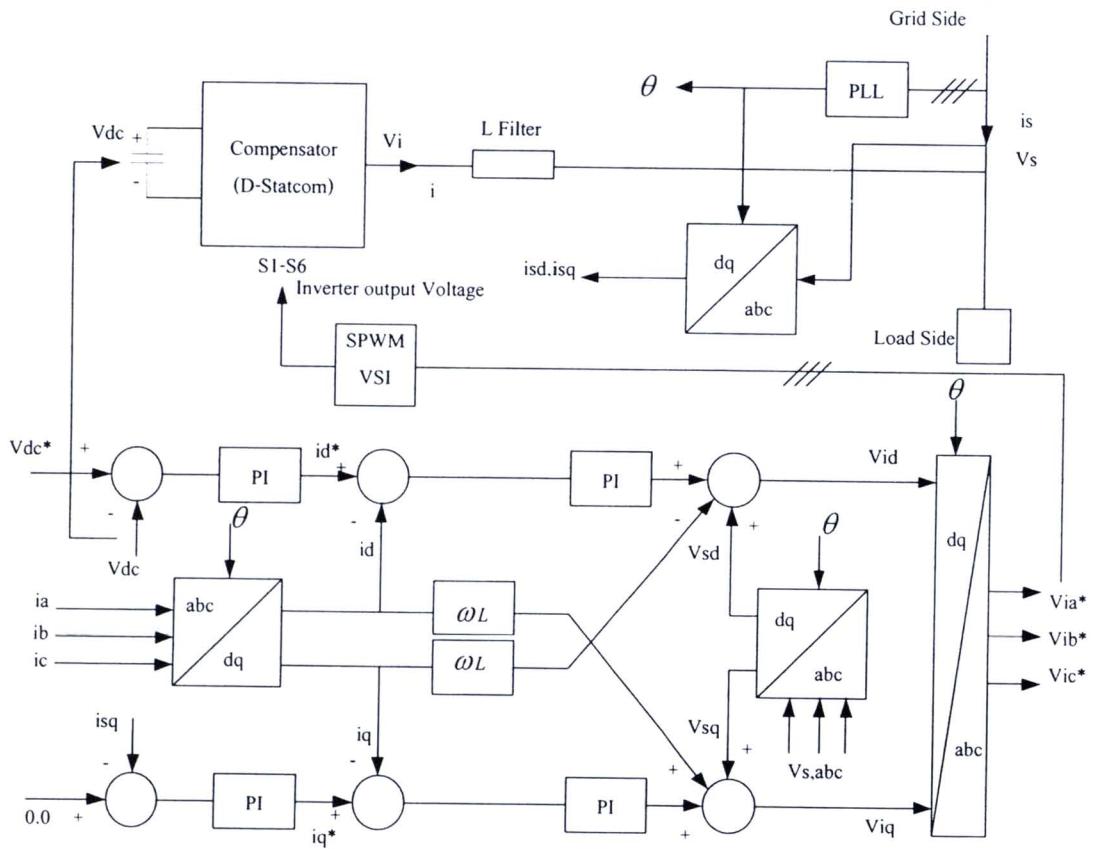
จะเห็นว่าการที่จะต้องชดเชยรีแอคทีฟเพาเวอร์เข้าไปในระบบกริดเป็นปริมาณเท่าไหร่นั้นจำเป็นต้องควบคุมแรงดันขาออกของดี-สเตตคอมให้เหมาะสมผ่านการควบคุมของกระแส i_d^* และ i_q^* ตามสมการที่ 3.9 ดังนั้นระบบควบคุมการชดเชยรีแอคทีฟเพาเวอร์ในกรณีที่ตัวประกอบกำลังโหลดต่ำสามารถออกแบบได้ตามรูปที่ 3.2 [7]

รูปที่ 3.2 ระบบควบคุมกระแสที่ใช้ชดเชยกำลังไฟฟ้ารีแอคทีฟ

การออกแบบระบบควบคุมโดยการหาฟังก์ชันถ่ายโอน(transfer function) ของระบบด้วยวิธีการหาทางเดินราก(Root locus) เพื่อวิเคราะห์ ออกแบบความเสถียรภาพและการตอบสนองช่วงขณะของระบบ โดยกำหนดเป้าหมายของการออกแบบด้วยการกำหนดค่า setting time, overshoot จากรายละเอียดขั้นตอนการออกแบบที่ได้กล่าวมาสามารถที่จะเขียนเป็นล็อกไฮด์แกรมของระบบควบคุมการชดเชยกำลังไฟฟ้ารีแอคทีฟด้วยวิธีการควบคุมกระแสได้ดังรูปที่ 3.3

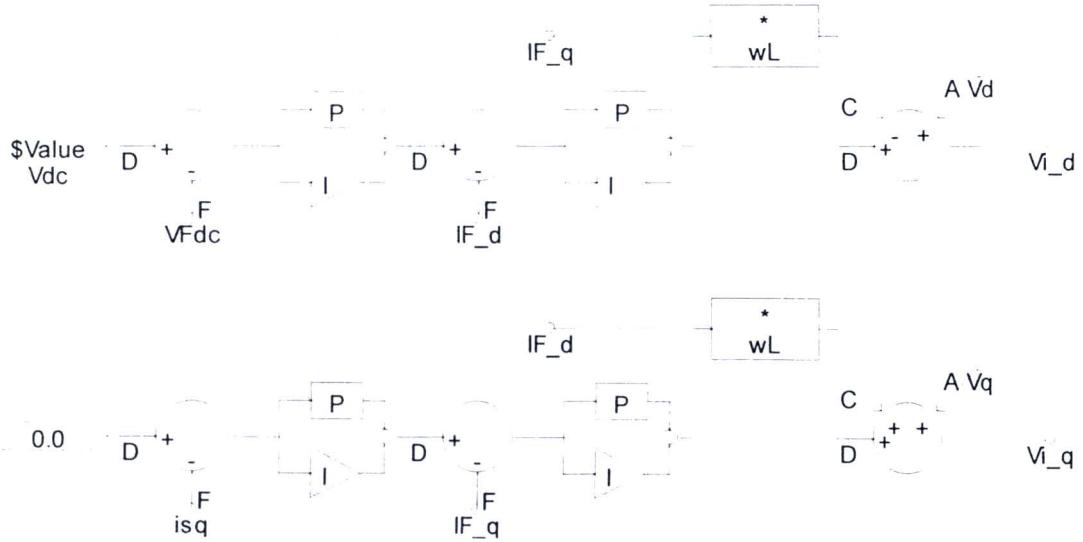

รูปที่ 3.3 บล็อกไซด์แกรนระบบควบคุมกระแสเพื่อชดเชยกำลังไฟฟ้ารีแอคทีฟ

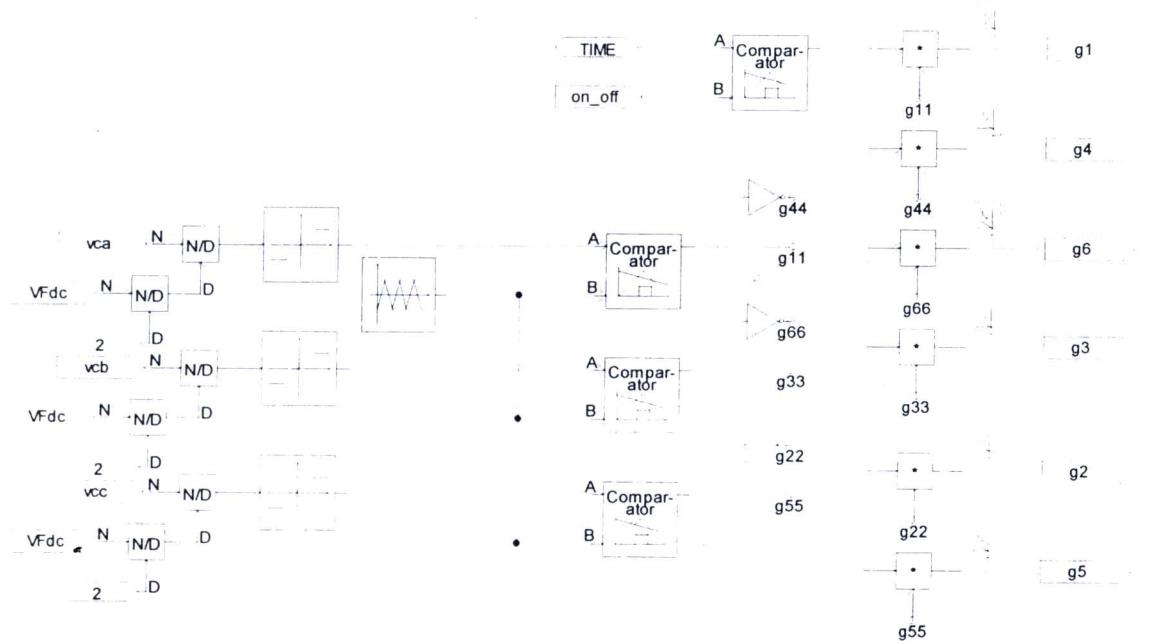
3.2.1.1 ลำดับขั้นตอนการออกแบบระบบควบคุมดี-สเตตคอมกรณีตัวประกอบกำลังของโหลดตามด้วยโปรแกรม PSCAD/EMTDC

- กำหนดค่ากระแสอ้างอิง i_d^* ที่ต้องการชดเชยกำลังไฟฟ้ารีแอคทีฟที่คำนวณจากแรงดันไฟฟ้าเชื่อมโยงกระแสตรงจากสมการที่ 3.10
- กำหนดค่ากระแส i_{sd}^* ให้เท่ากับศูนย์เพื่อต้องการให้ดี-สเตตคอมชดเชยกำลังไฟฟ้ารีแอคทีฟอย่างเดียว
- ออกแบบตัวควบคุมกระแสจากสมการที่ 3.9 เพื่อให้ได้แรงดันไฟฟ้าอ้างอิง ดังแสดงในรูปที่ 3.4

รูปที่ 3.4 ระบบควบคุมกระแสเพื่อชดเชยกำลังไฟฟ้ารีแอคทีฟด้วยโปรแกรม PSCAD/EMTDC

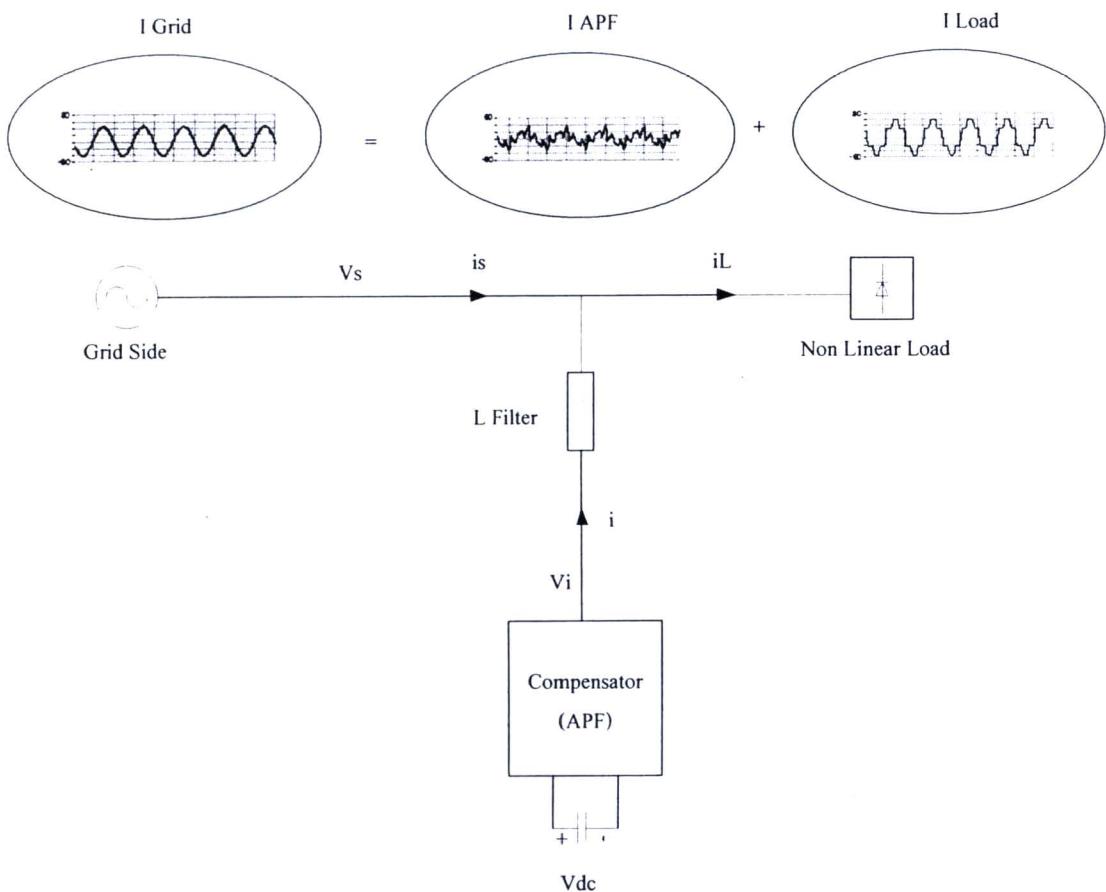
4. นำแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงที่ได้จากการควบคุมกระแสมาทำ PWM สร้างสัญญาณไปขับสวิตช์

รูปที่ 3.5 ระบบควบคุมสัญญาณสวิตช์ขับเกจด้วยวิธีการ PWM

3.2.2 การออกแบบระบบควบคุมแอคทีฟไฟลเตอร์

การแก้ปัญหาความผิดเพี้ยนของรูปคลื่นกระแสและแรงดันไฟฟ้าโดยทั่วไปทำได้โดยการติดตั้งอุปกรณ์รอง荷าร์มอนิกส์ ซึ่งทำหน้าที่กรองกระแส荷าร์มอนิกส์ให้เหลือเพียงแต่กระแสของความถี่หลักมูลซึ่งในประเทศไทยเท่ากับ 50 เฮิร์ต ตามที่ได้นำเสนอไว้ในบทที่ 2 สำหรับในหัวข้อนี้จะนำเสนอระบบควบคุมการทำงานของแอคทีฟไฟลเตอร์ (Active Power Filter) เพื่อแก้ปัญหาข้างต้นด้วยการฉีดกระแส荷าร์มอนิกส์เข้าไปหักล้างกับกระแส荷าร์มอนิกส์ที่โหลดดังแสดงในรูปที่ 3.6

รูปที่ 3.6 การชดเชยกระแส荷าร์มอนิกส์ด้วยแอคทีฟไฟลเตอร์

สำหรับขั้นตอนการออกแบบระบบควบคุมนั้นจะประกอบไปด้วยส่วนหลักๆ ดังนี้คือ การคำนวณกำลังไฟฟ้าจากโหลด ตัวกรองความถี่สูงจะประกอบไปด้วย High Pass Filter การคำนวณกระแส

อ้างอิงที่ใช้ในการชดเชย และการควบคุมกระแสขาออกของตัวชดเชยโดยใช้ทฤษฎี P-Q Theory สามารถที่จะแบ่งกำลังไฟฟ้าที่คำนวณได้เป็นสองส่วน คือ กำลังไฟฟ้าเฉลี่ยและกำลังไฟฟ้า harmonic ตามสมการที่ 3.11

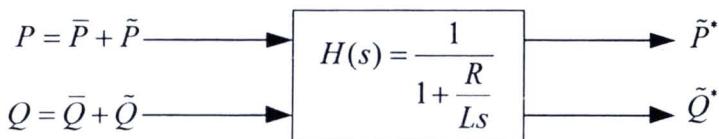
$$\begin{aligned} P &= \bar{P} + \tilde{P} \\ Q &= \bar{Q} + \tilde{Q} \end{aligned} \quad (3.11)$$

เมื่อ P, Q คือ กำลังไฟฟ้าทันทีทันใดแบบแยกทีฟและรีแอคทีฟ

\bar{P}, \bar{Q} คือ กำลังไฟฟ้าเฉลี่ยแบบแยกทีฟและรีแอคทีฟ

\tilde{P}, \tilde{Q} คือ กำลังไฟฟ้า harmonic แบบแยกทีฟและรีแอคทีฟ

ในการชดเชย harmonic จึงต้องคำนึงถึงส่วนของกำลังไฟฟ้า harmonic ให้หมดไป วิธีการที่จะแยกส่วนประกอบของกำลังไฟฟ้าเฉลี่ยออกของกำลังไฟฟ้า harmonic โดยการใช้ตัวกรองความถี่สูงเพื่อให้ได้ค่ากำลังไฟฟ้า harmonic เป็นกำลังไฟฟ้าอ้างอิงที่ต้องการชดเชยกระแสเข้าไปในระบบดังแสดงในรูปที่ 3.7

รูปที่ 3.7 การแยกส่วนผสมของกำลังไฟฟ้าด้วยตัวกรองความถี่สูง

เมื่อเราได้ค่ากำลังไฟฟ้าอ้างอิง harmonic ทั้งส่วนของค่ากำลังไฟฟ้าแยกทีฟและรีแอคทีฟ ก็สามารถที่จะคำนวณกระแสอ้างอิงในส่วนของการชดเชยกระแส harmonic เข้าไปในระบบได้ด้วย เช่น กัน กำลังไฟฟ้าอ้างอิงที่ใช้ในการชดเชยในรูปเมตริกซ์จะเป็น ได้ว่า

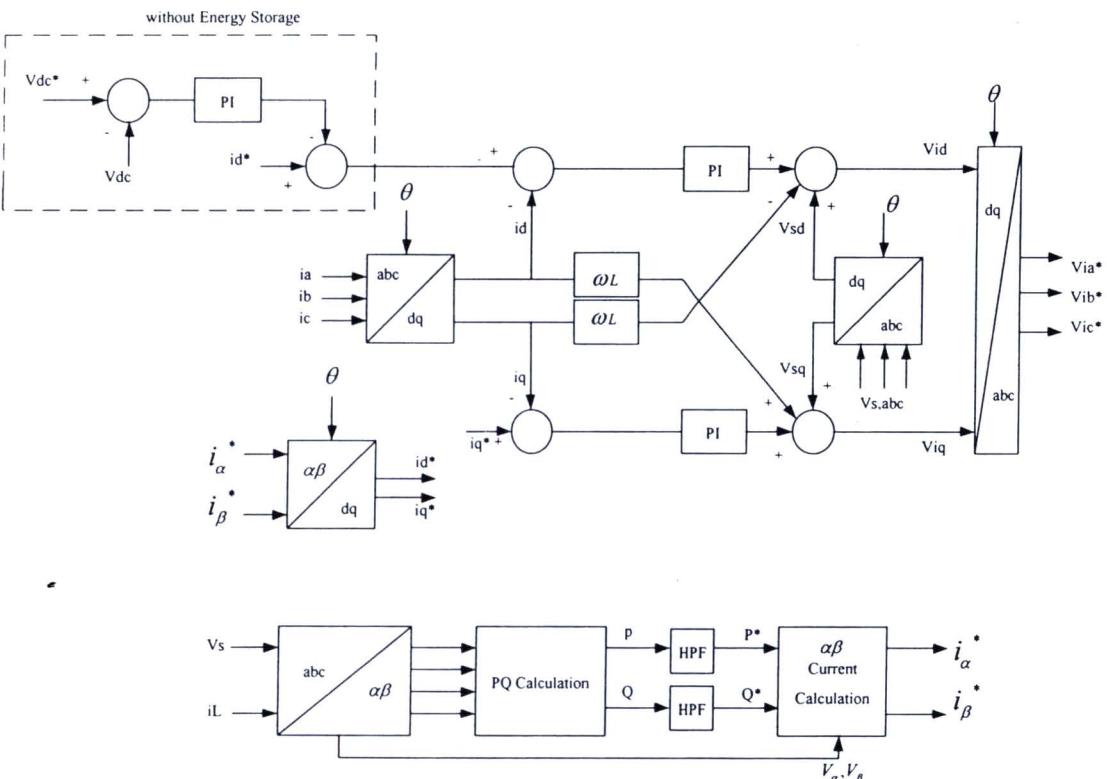
$$\begin{bmatrix} \tilde{P}^* \\ \tilde{Q}^* \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} V_\alpha & V_\beta \\ -V_\beta & V_\alpha \end{bmatrix} \begin{bmatrix} i_\alpha^* \\ i_\beta^* \end{bmatrix} \quad (3.12)$$

เมื่อ i_α^* , i_β^* คือกระแสอ้างอิงที่ต้องการซัดเชยาร์มอนิกส์ในกรอบหุ่นนิ่งสองเฟสแล็ปฟ้าเบต้า จากสมการที่ 3.12 ถ้าเขียนความสัมพันธ์ในรูปของกระแสที่ต้องการซัดเชยจะได้เป็น

$$\begin{bmatrix} i_\alpha^* \\ i_\beta^* \end{bmatrix} = \frac{1}{V_\alpha^2 + V_\beta^2} \begin{bmatrix} V_\alpha & -V_\beta \\ V_\beta & V_\alpha \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \tilde{P}^* \\ \tilde{Q}^* \end{bmatrix} \quad (3.13)$$

จากนั้นทำการข้ายกรอบหุ่นนิ่งสองเฟสแล็ปฟ้าเบต้าไปยังกรอบหมุนคีโควิโดยสามารถเขียนบล็อกๆ ได้ตามรูปที่ 3.8

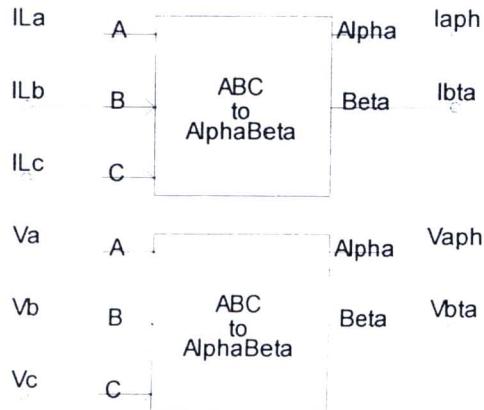

รูปที่ 3.8 บล็อกๆ ได้ตามรูปแบบกำลังและระบบควบคุมการซัดเชยาร์มอนิกส์

3.2.2.1 ลำดับขั้นตอนการออกแบบระบบควบคุมชดเชยกระแสอาร์มอนิกส์ด้วยโปรแกรม

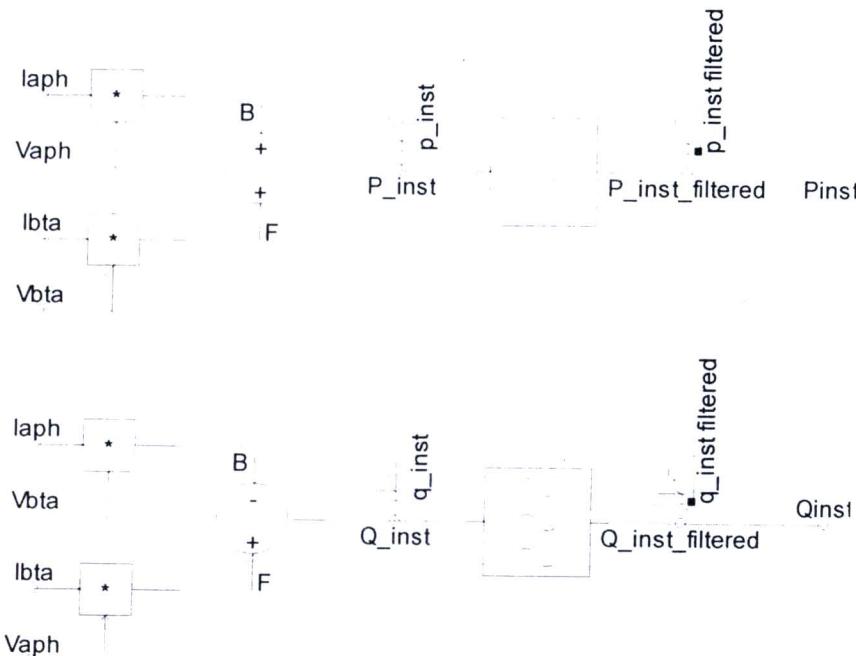
PSCAD/EMTDC

1. เปลี่ยนแรงดันและกระแสไฟฟ้าไปยังกรอบหมุนนิ่งสองเฟสแล็ปฟ้าเบต้าดังรูปที่ 3.9

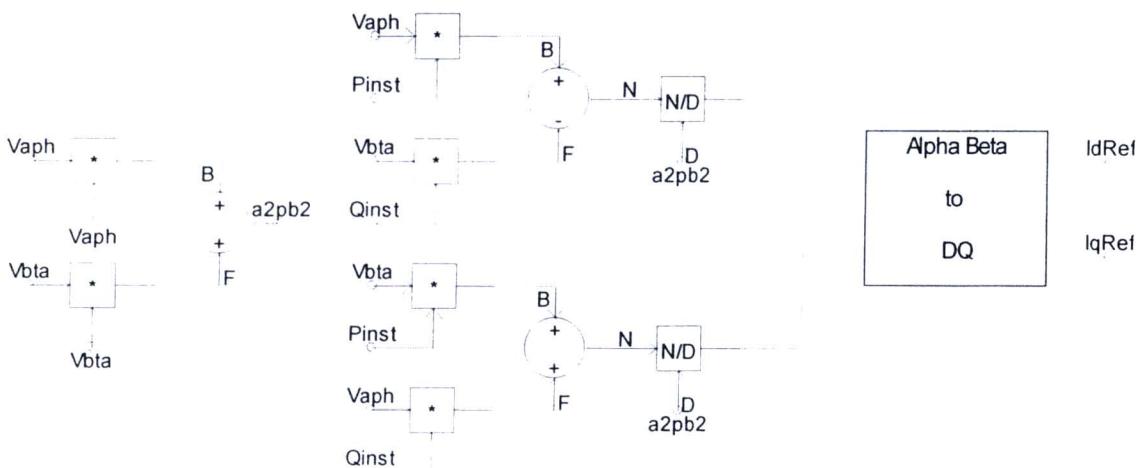
รูปที่ 3.9 บล็อกไอดีของโปรแกรมแรงดันและกระแสไฟฟ้าสามเฟสไปอยู่ในกรอบหมุนนิ่งสองเฟสแล็ปฟ้าเบต้า

2. คำนวณกำลังไฟฟ้าทั้งแอคทิฟและรีแอคทิฟจากโหลดผ่านตัวกรองความถี่สูง เพื่อให้ได้ขนาดของกำลังไฟฟ้าอ้างอิงส่วนของกำลังหาร์มอนิกส์ดังรูปที่ 3.10

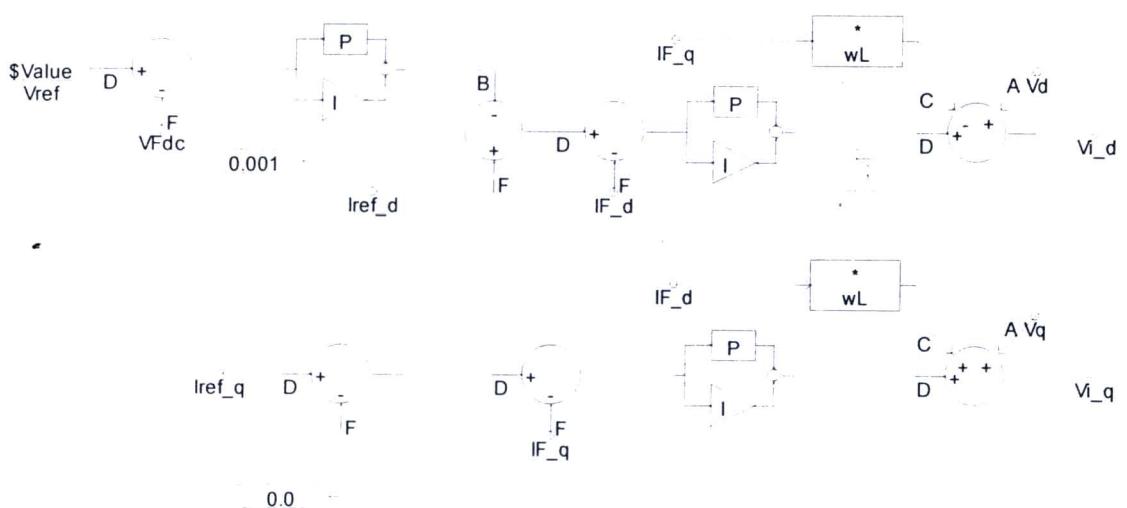
รูปที่ 3.10 บล็อกไอดีของโปรแกรมคำนวณกำลังไฟฟ้าอ้างอิงหาร์มอนิกส์ทั้งแอคทิฟและรีแอคทิฟที่ต้องการชดเชย

3. เมื่อได้กำลังไฟฟ้าอ้างอิงที่ต้องการซัดเชยเป็นไปตามสมการที่ 3.12 แปลงระบบจากกรอบหยุดนิ่ง ส่องเฟสแล็ปฟานเบต้าไปยังกรอบหมุนคีโวตั้งแสดงในรูปที่ 3.11

รูปที่ 3.11 บล็อกไคโอะเกรนกระແສຫາຮົມອນິກສ໌ອ້າງອີງທີ່ຈັດເຊຍໃນຮະບນ

4. ทำการเปรียบเทียบกระແສ່າອອກຂອງແອຄທີຟິລເຕେຣກັນกระແສ່ອ້າງອີງທີ່ໃຊ້ໃນການຈັດເຊຍກະແສ່ຫາຮົມອນິກສ໌ດ້ວຍວິທີການຄວບຄຸມກະແສ່ໂດຍແກ່ສ່ວນປະກອບຂອງກະແສ່ໃນການອົບໜູນດີ່ວິວເພື່ອນຳໄປສ້າງແຮງດັນອ້າງອີງຂອງດີ-ສແຕຕຄອນດັງຮູບທີ່ 3.12

ຮູບທີ່ 3.12 ບລືອກໄຄໂອເກຣນຄວບຄຸມກະແສ່າອອກຂອງແອຄທີຟິລເຕେຣ

3.2.3 การออกแบบระบบควบคุมดี-สแตตคอมกรณ์ໂໂໂລດໄມ່ສමຄຸລ

ปราກຸງເຮົາທີ່ໂໂໂລດໄມ່ສມຄຸລນີ້ຈະມີຄ່າຂອງລຳດັບກະແສຟລົບເກີດຂຶ້ນດ້ວຍເສນອທຳໃຫ້ຄ່າຂາດຂອງກະແສໄຟຟ້າຮີ້ອນຸມທາງໄຟຟ້າມີຄ່າໄມ່ເທົກນໍ ສໍາຫັບຫົວໜ້ອນີ້ຈະເສນອວິທີກາຮຽນກວບຄຸມກາຮັດເຊຍກະແສລຳດັບເຟລົບເພື່ອເຂົ້າໄປກັກລ້າງທຳໃຫ້ຮບນເກີດກາຮຽນກວບຄຸລທັງໝາດແລະນຸ້ມສໍາຫັບຮບນສາມເຟສາມສາຍ ໂດຍກາຮແກສ່ວນປະກອບລຳດັບເຟສບວກ ລຳດັບເຟລົບ ສາມາຄົມທີ່ຈະທຳໄດ້ຫລາຍວິທີ ໂດຍຈານວິຊັ້ນສ່ວນໃຫຍ່ຈະກະທຳເຊຍໃນກຮອບໜຸນດີຄົວຈຶ່ງມີຂໍ້ເສີຍຄື່ອ ສ່ວນປະກອບຂອງລຳດັບເຟສບວກແລະສ່ວນປະກອບລຳດັບເຟລົບໃນກຮອບໜຸນດີຄົວຍັງມີສ່ວນຜົນຂອງສັງຄູາໄຟຟ້າກະແສລັບຮີ້ອຄວາມຄື່ນຸ້ມສູານຂອງຮບນທຸລະເໜືອຢູ່ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງກຮອບສັງຄູາຄວາມຄື່ດັກລ່າວທີ່ດ້ວຍຕົວກຮອບຄວາມຄື່ຕໍ່າ ເພື່ອທຳໃຫ້ສັງຄູາທີ່ໄດ້ຕຽນກັບຄ່າຈິງມາກທີ່ສຸດ ການເພີ່ມວຽກຮກອງຄວາມຄື່ທຳໃຫ້ເກີດທຳການຂອງຮບນທີ່ໜ້າງ ເພື່ອຫລືກເລີ່ມຂໍ້ເສີຍດັກລ່າວໃນຫົວໜ້ອນີ້ຈະນຳເສນອວິທີກາຮແກສ່ວນປະກອບລຳດັບເຟສບວກ ລຳດັບເຟລົບຂອງສັງຄູາໃນກຮອບໜຸດນີ້ແອລົກພາບເຕົ້າ ຈຶ່ງໄໝຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ພິລເຕຼອ່ມາກຮອງສັງຄູາເໜືອວິທີກາຮແກບນກຮອບໜຸນດີຄົວໂດຍພິຈານກະແສຂອງໂໂໂລດດັງຮູບທີ່ 3.13

ຮບນສາມເຟທີ່ໄມ່ສມຄຸລສາມາຄົມທີ່ຈະແກບເປັນຮບນສມຄຸລສອງເຟໄດ້ດັ່ງໃນຮູບທີ່ 3.12 ລຳດັບເຟສບວກແລະລຳດັບເຟລົບຂອງກະແສໂໂໂລດ ເພື່ອຄວາມສະຄວາມໃນກາເປັນຄວາມສັນພັນຮັບຂອງເຟເຊອວີ່ທີ່ນຸ້ມເຟຕ່າງກັນ 120 ອົງສາ (ຮບນໄຟຟ້າ 3 ເຟ) ຈະໃຫ້ຕົວກະທຳ a ແລະ j ຈຶ່ງສາມາຄົມສ້າງສາມາກຮອງ

$$\begin{bmatrix} I_{+a} \\ I_{+b} \\ I_{+c} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} I \\ a^2 \\ a \end{bmatrix} I_+ \quad (3.14)$$

$$\begin{bmatrix} I_{-a} \\ I_{-b} \\ I_{-c} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} I \\ a \\ a^2 \end{bmatrix} I_-$$

ເມື່ອ

$$I_+ = \frac{1}{3}(I_a + aI_b + a^2I_c) \quad (3.15)$$

$$I_- = \frac{1}{3}(I_a + a^2I_b + aI_c)$$

กำหนดให้

$$\begin{aligned} a &= e^{j120} = -\frac{1}{2} + j \frac{\sqrt{3}}{2} \\ a^2 &= e^{j240} = -\frac{1}{2} - j \frac{\sqrt{3}}{2} \end{aligned} \quad (3.16)$$

โดยที่ a คือความสัมพันธ์ของเฟสเซอร์ที่มุ่งเฟสต่างกัน 120 องศา (ระบบไฟฟ้า 3 เฟส) สามารถแทนการหมุนของมุ่ง 120 องศา ในทิศทวนเข็ม และ j คือโอลิปอเรเตอร์ที่เป็นเวกเตอร์ 1 หน่วย (Unit Vector) และมุ่งเฟสเท่ากับ 90 องศา จะได้ว่า

$$\begin{bmatrix} I_{-\alpha} \\ I_{-\beta} \end{bmatrix} = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} I_\alpha & -jI_\beta \\ I_\beta & +jI_\alpha \end{bmatrix} \quad (3.17)$$

$$\begin{bmatrix} I_{+\alpha} \\ I_{+\beta} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} I_\alpha \\ I_\beta \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} I_{-\alpha} \\ I_{-\beta} \end{bmatrix} \quad (3.18)$$

จาก

$$\begin{aligned} I_\alpha &= I_{+\alpha} + I_{-\alpha} \\ I_\beta &= I_{+\beta} + I_{-\beta} \end{aligned} \quad (3.19)$$

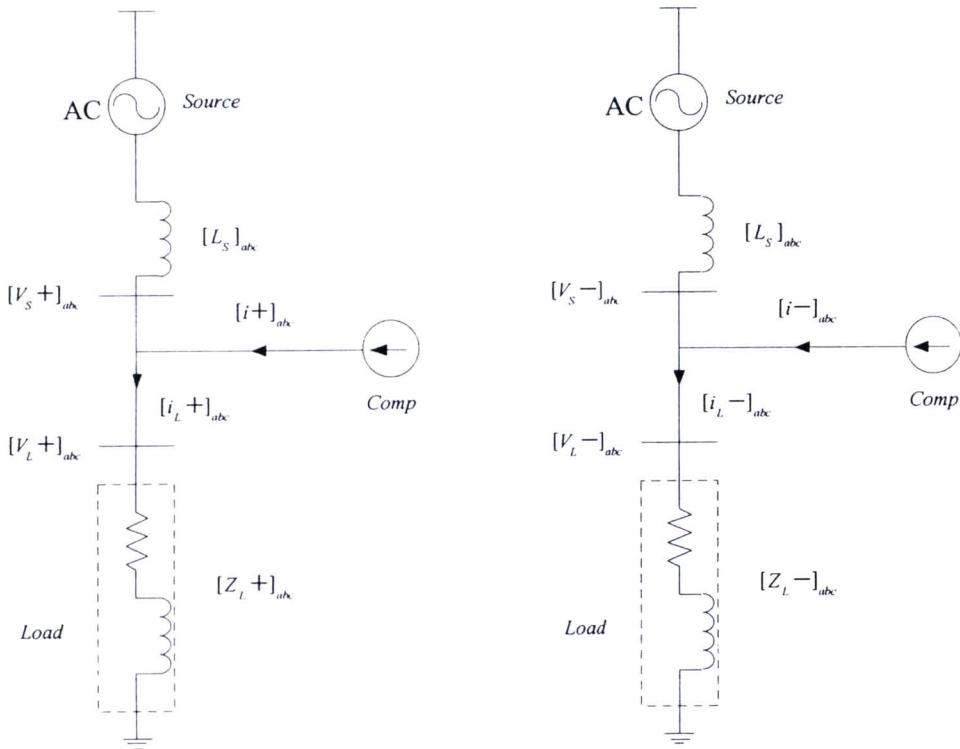
สามารถที่จะแยกลำดับเฟสบวกและลำดับเฟสลบในกรอบหยุดนิ่งแล้วนำไปเบต้าได้คือ

$$\begin{aligned} I_{+\alpha} &= \frac{1}{2}(I_\alpha + jI_\beta) \\ I_{-\alpha} &= \frac{1}{2}(I_\alpha - jI_\beta) \end{aligned} \quad (3.20)$$

$$\begin{aligned} I_{+\beta} &= \frac{1}{2}(I_\beta - jI_\alpha) \\ I_{-\beta} &= \frac{1}{2}(I_\beta + jI_\alpha) \end{aligned} \quad (3.21)$$

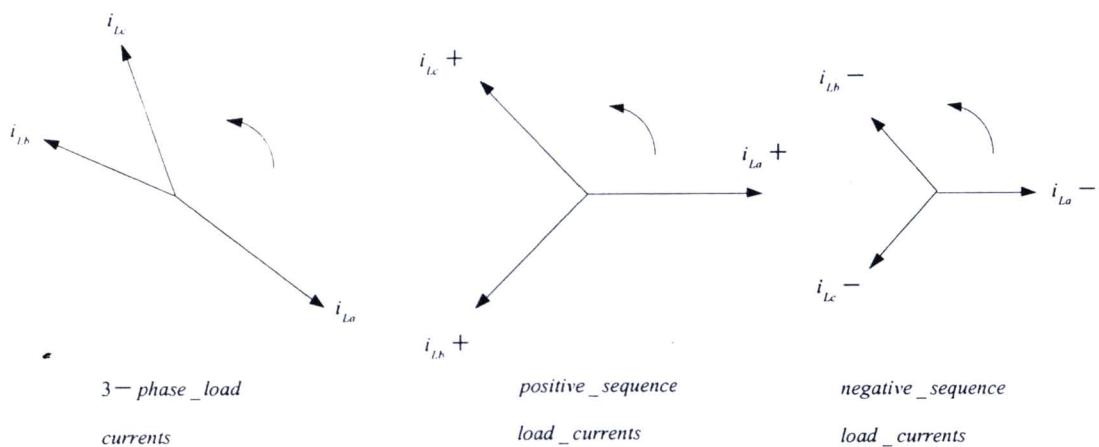
$$\begin{bmatrix} d_- \\ q_- \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \cos \theta & -\sin \theta \\ \sin \theta & \cos \theta \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \alpha_- \\ \beta_- \end{bmatrix} \quad (3.22)$$

นำสมการที่ได้มาเขียนล็อกความสัมพันธ์จากเกน abc ไปยังกรอบหยุดนิ่งแล้วฟາเบต้าที่แยกลำดับเฟสบวกและลำดับเฟสลบได้เป็นดังรูปที่ 3.14

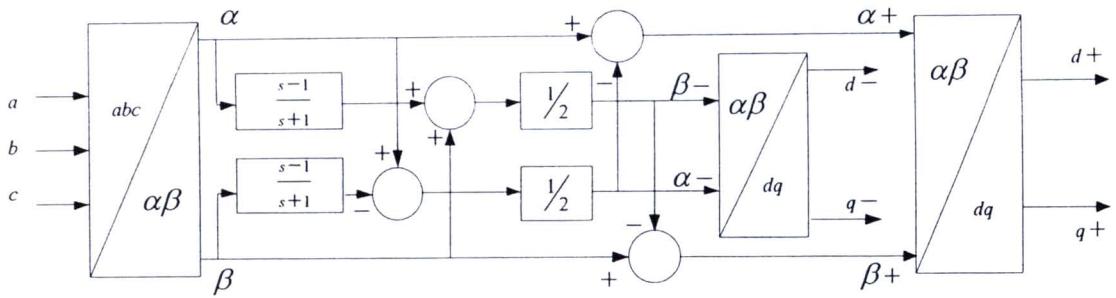
ก. ลำดับเฟสบวก

ข. ลำดับเฟสลบ

ค. เฟสเซอร์ไซโอะแกรน

รูปที่ 3.13 วงจรสมมูลการเกิดลำดับเฟสบวก ลำดับเฟสลบในระบบกำลังไฟฟ้ารวมทั้งเฟสเซอร์ไซโอะแกรน

รูปที่ 3.14 บล็อกไซโคะแกรมการแยกส่วนประกอบลำดับเฟสบวกและลำดับเฟสลบในกรอบหุ่นนิ่งแล็ปฟ้าเบต้า

การออกแบบระบบควบคุมยังคงใช้พื้นฐานด้วยควบคุมแบบชดเชยกำลังไฟฟ้ารีแอคทีฟตามรูปที่ 3.2 เพียงเพิ่มเติมในส่วนของการควบคุมกระแสลำดับเฟสลบจากตัวชดเชยเข้าไปเพิ่มทำหน้าที่ชดเชยกระแสลำดับเฟสลบแทนจากระบบที่ส่งไปยังโหลด เมื่อได้กระแสอ้างอิงที่ใช้ควบคุมแรงดันไฟฟ้าจากห้องทั้งในลำดับเฟสบวกและลำดับเฟสลบในกรอบหุ่นนิ่งสองเฟสแล็ปฟ้าเบต้าก่อนจะไปรวมกันในเกน abc เพื่อควบคุมแรงดันที่ออกจากตัวชดเชยด้วยสมการที่ 3.23

$$\begin{bmatrix} V_{ia} \\ V_{ib} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \cos\theta & -\sin\theta & \cos\theta & \sin\theta \\ \sin\theta & \cos\theta & -\sin\theta & \cos\theta \end{bmatrix} \begin{bmatrix} V_{+id} \\ V_{+iq} \\ V_{-id} \\ V_{-iq} \end{bmatrix} \quad (3.23)$$

ขั้นตอนการออกแบบพิจารณาโครงสร้างของระบบตามรูปที่ 3.1 เปรียบสมการผลรวมของแรงดันในระบบ abc ไปยังกรอบหมุนคีโควิทั้งลำดับเฟสบวกและลำดับเฟสลบได้ดังนี้

$$\begin{aligned} V_{ia} &= L \frac{di_a}{dt} + V_{sa} \\ V_{ib} &= L \frac{di_b}{dt} + V_{sb} \\ V_{ic} &= L \frac{di_c}{dt} + V_{sc} \end{aligned} \quad (3.24)$$

เมื่อ

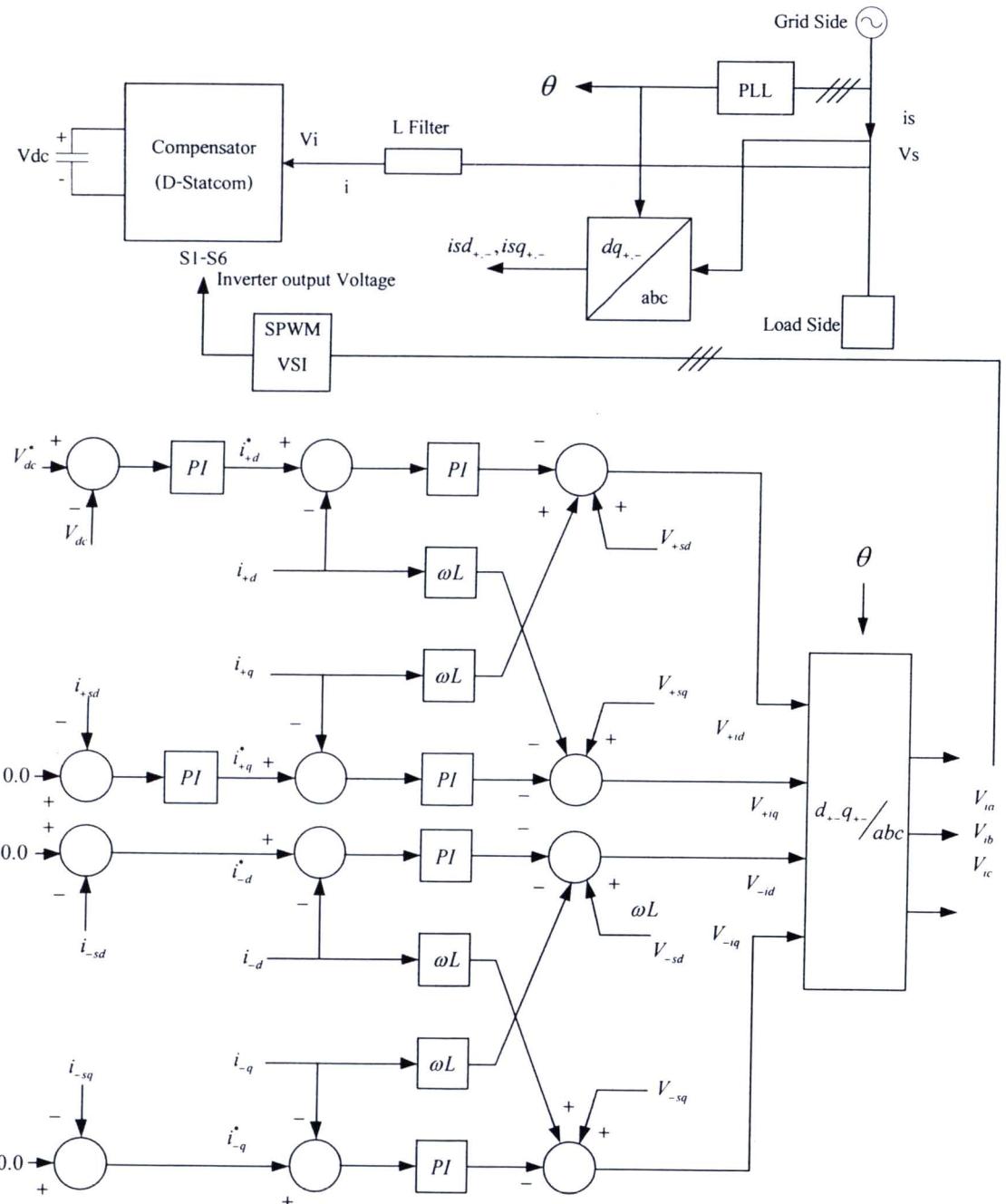
$$\begin{aligned} L \frac{di_d}{dt} &= \Delta d \\ L \frac{di_q}{dt} &= \Delta q \end{aligned} \quad (3.25)$$

$$\begin{aligned} V_{id+} &= \Delta d - \omega L i_q + V_{sd+} \\ V_{iq+} &= \Delta q - \omega L i_d + V_{sq+} \end{aligned} \quad (3.26)$$

$$\begin{aligned} V_{id-} &= \Delta d + \omega L i_q + V_{sd-} \\ V_{iq-} &= \Delta q - \omega L i_d + V_{sq-} \end{aligned} \quad (3.27)$$

จากสมการที่ 3.26 - 3.27 นำมาเขียนบล็อกความคุณกระแสที่ต้องการชดเชย ได้เป็นตามรูปที่ 3.15

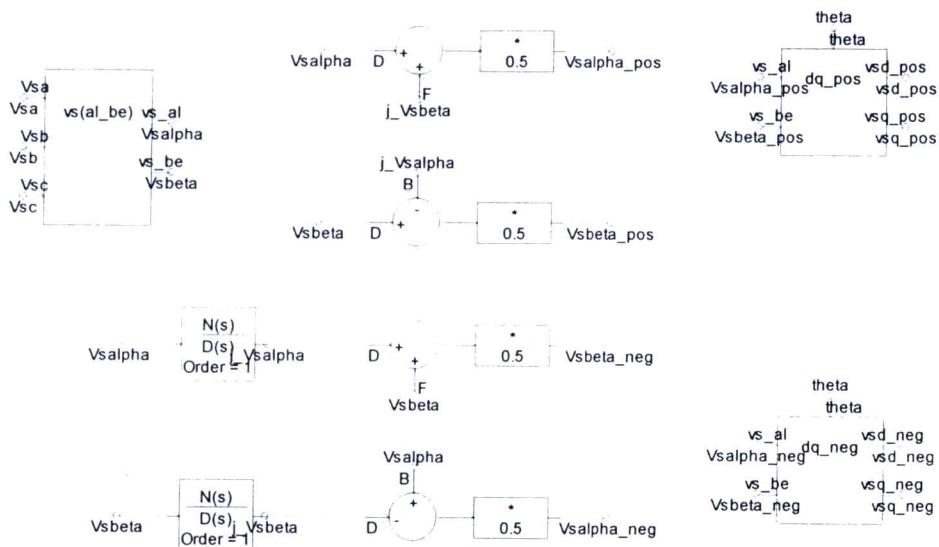

รูปที่ 3.15 บล็อกๆ ของแกรมระบบควบคุมการชดเชยกระแสสกัดไฟลอดไม่สมดุล

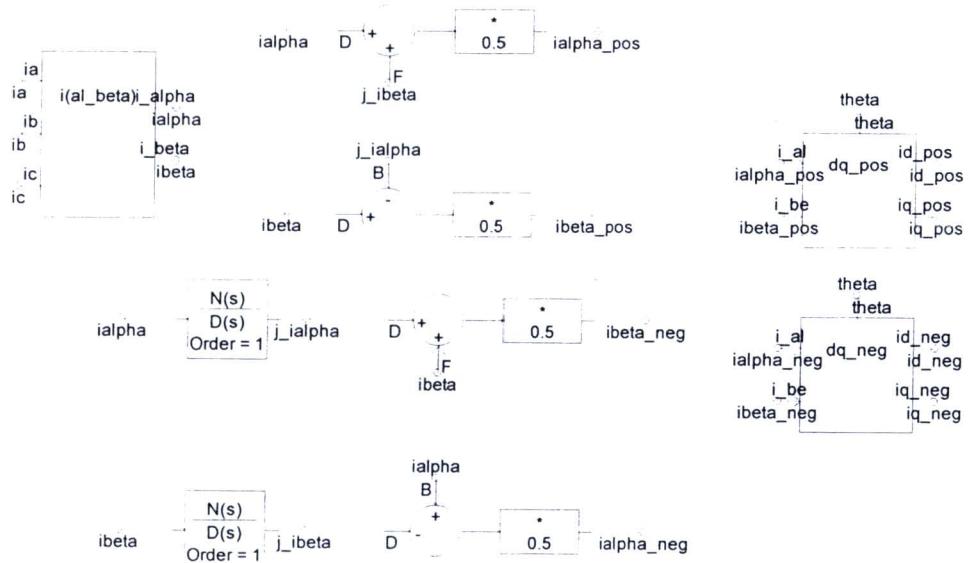
3.2.3.1 ลำดับขั้นตอนการออกแบบระบบควบคุมดี-สแตตคอมกรรภ์โหลดไม่สมดุลด้วยโปรแกรม

PSCAD/EMTDC

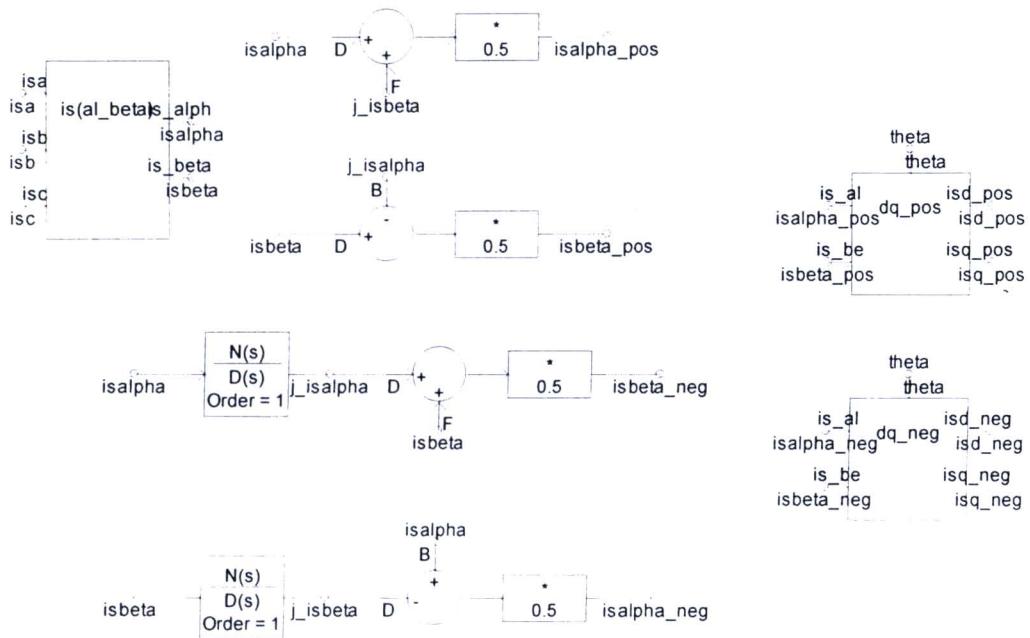
- ทำการเปลี่ยนแรงดันไฟฟ้าและกระแสไฟฟ้าให้อยู่ในกรอบหยุดนิ่งสองเฟสแล็ปfaเบต้าเพื่อที่จะทำการแยกลำดับเฟสนิวเคลียร์และลำดับเฟสลบ จากนั้นจะเปลี่ยนระบบจากกรอบหยุดนิ่งสองเฟสแล็ปfaเบต้าไปอยู่ในกรอบหมุนคีโควเพื่อที่ทำการควบคุมกระแสที่จะฉีดเข้าไปในระบบตามรูปที่3.16 ถึงรูปที่3.18

รูปที่3.16 บล็อกโคdeограмลำดับเฟสนิวเคลียร์และลำดับเฟสลบแรงดันไฟฟ้าของระบบจ่ายกำลังไฟฟ้าหลัก

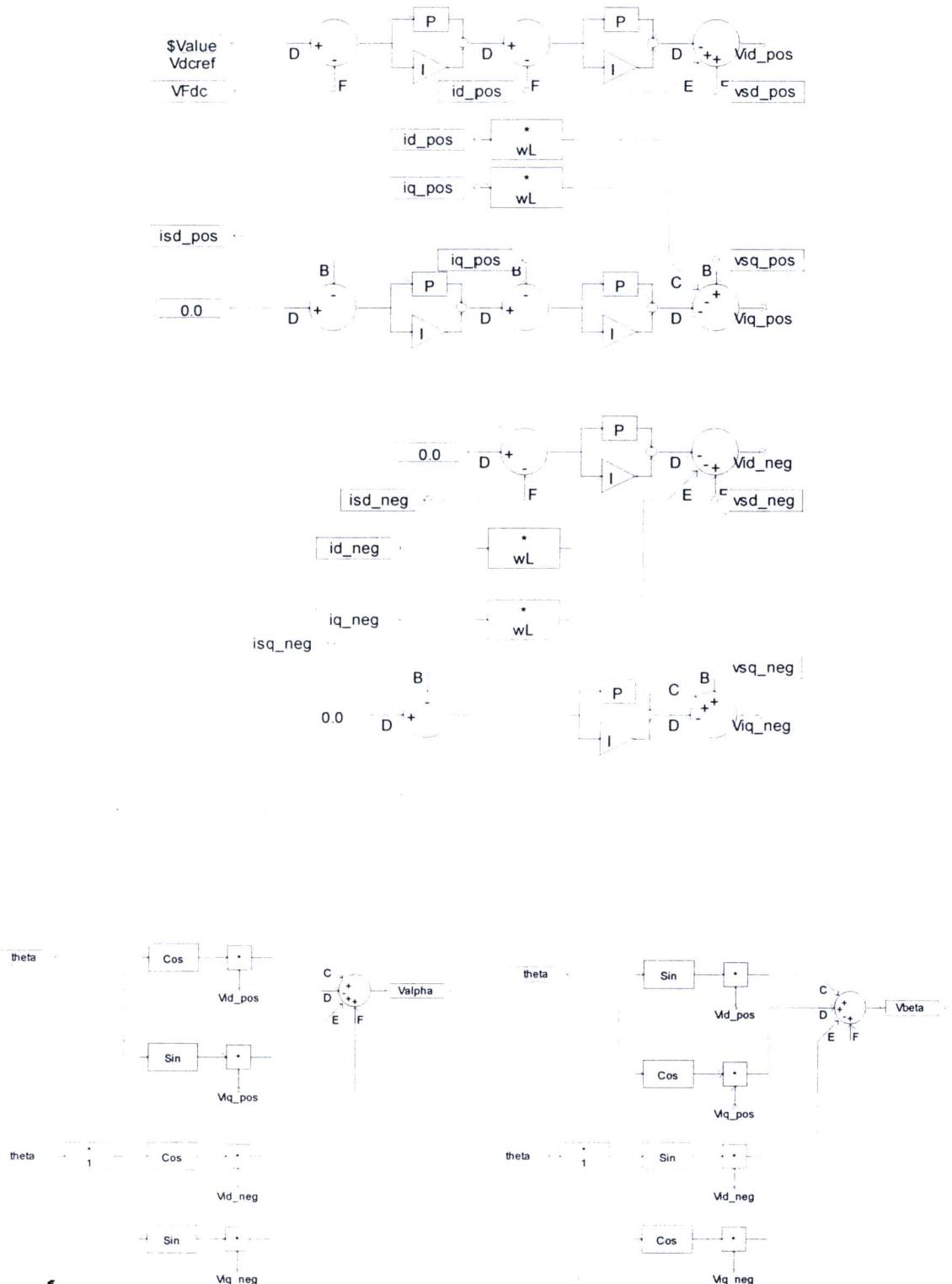
รูปที่ 3.17 บล็อกโคdeogramลำดับเฟสนิวเคลียร์และลำดับเฟสลบของกระแสไฟฟ้าที่ออกจากตัวชุดเรซิ

รูปที่ 3.18 บล็อกໄດ້ອາໄສແກຣມກາຍແກລຳດັບເຟສນວກແລະ ລຳດັບເຟສລົບຂອງຮະແສໄຟຟ້າຮຽນກວິດ

2. เมื่อได้ตัวแปรของระบบที่ต้องการควบคุมในลำดับເຟສນວກແລະ ລຳດັບເຟສລົບທີ່ໜີມດແລ້ວກິ່ນນຳມາເຂື້ນຮຽນກວບຄຸມຮະແສທີ່ໃນສ່ວນຂອງຮະແສທີ່ຈີດເຂົ້າໄປໃນຮຽນກວບຄຸມຮະແສທີ່
ຕ້ອງກິດເຂົ້າໄປໃນລຳດັບເຟສລົບໂດຍສາມາດເຂື້ນໂປຣແກຣມຈຳລອງຮຽນໄດ້ໃນຮູບທີ່ 3.19

3. เมื่อໄດ້ແຮງດັນອ້າງອີງທີ່ຕ້ອງກວບຄຸມແຮງດັນທີ່ຂາອອກຂອງຕີ-ສແຕຕຄອມທີ່ໃນສ່ວນປະກອບລຳດັບ
ເຟສນວກແລະສ່ວນປະກອບໃນລຳດັບເຟສລົບໃນກຣອບໜຸນດີຄົວ ຈາກນີ້ຕ້ອງກຳກວມສ່ວນປະກອບ
ຂອງແຮງດັນກວບຄຸມກັບໄປແຮງດັນອ້າງອີງໃນກຣອບໜຸດນີ້ສອງເຟສແລດຳເບັດຕໍ່າ ເພື່ອໄດ້ແຮງດັນໄຟຟ້າ
ອ້າງອີງນຳໄປກຳສັງຄູາ PWM ເພື່ອຂັບສົວຕົວທີ່ຕີ-ສແຕຕຄອມ

รูปที่ 3.19 บล็อกโปรแกรมระบบควบคุมกระแสที่ใช้ค่าเซย์ทั้งกระแสสำหรับเฟสบวกและกระแสสำลับ

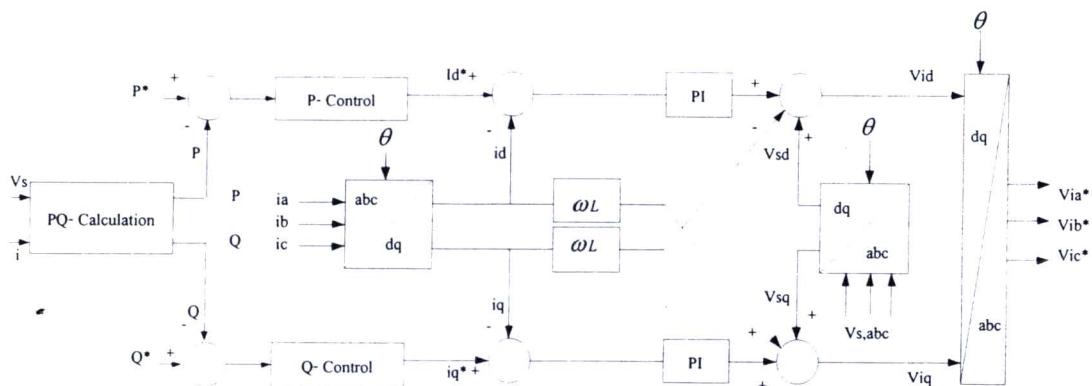
3.3 การออกแบบระบบควบคุมการผลิตแบบกระจาย

จากหัวข้อที่ 3.2.1 กรณีที่ระบบที่ติดตั้งมีความสามารถในการผลิตพลังงานหรือสามารถนำพลังงานหมุนเวียนมาใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้าได้ เช่น พลังงานลม พลังงานแสงอาทิตย์ มาเก็บสะสม พลังงานไว้ ระบบควบคุมจะสามารถที่จะชดเชยกำลังไฟฟ้าแบบแอคทีฟที่ฟ์ที่โหลดต้องการได้ เช่น กัน กำหนดให้ระบบที่ต้องการออกแบบระบบควบคุมดี-สเตตคอมที่ชดเชยกำลังไฟฟ้าเป็นไปตามรูปที่ 3.1 การออกแบบระบบควบคุมจะมี 2 ส่วนหลัก คือ ส่วนของการชดเชยกำลังไฟฟ้า P-Q control กับ ส่วนของการควบคุมกระแสที่ต้องการนัดเข้าไปในระบบ การควบคุมกำลังไฟฟ้าจะใช้กำลังไฟฟ้าที่ต้องการนัดนำมาเปรียบเทียบกับสัญญาณของกำลังไฟฟ้าที่วัดได้ โดยการควบคุมจะใช้หลักการควบคุมของตัวควบคุมพีไอเพื่อที่จะได้กระแสอ้างอิงในการอบหมุนคิวโดยเปลี่ยนสมการควบคุมกำลังไฟฟ้าที่ต้องการชดเชยได้คือ

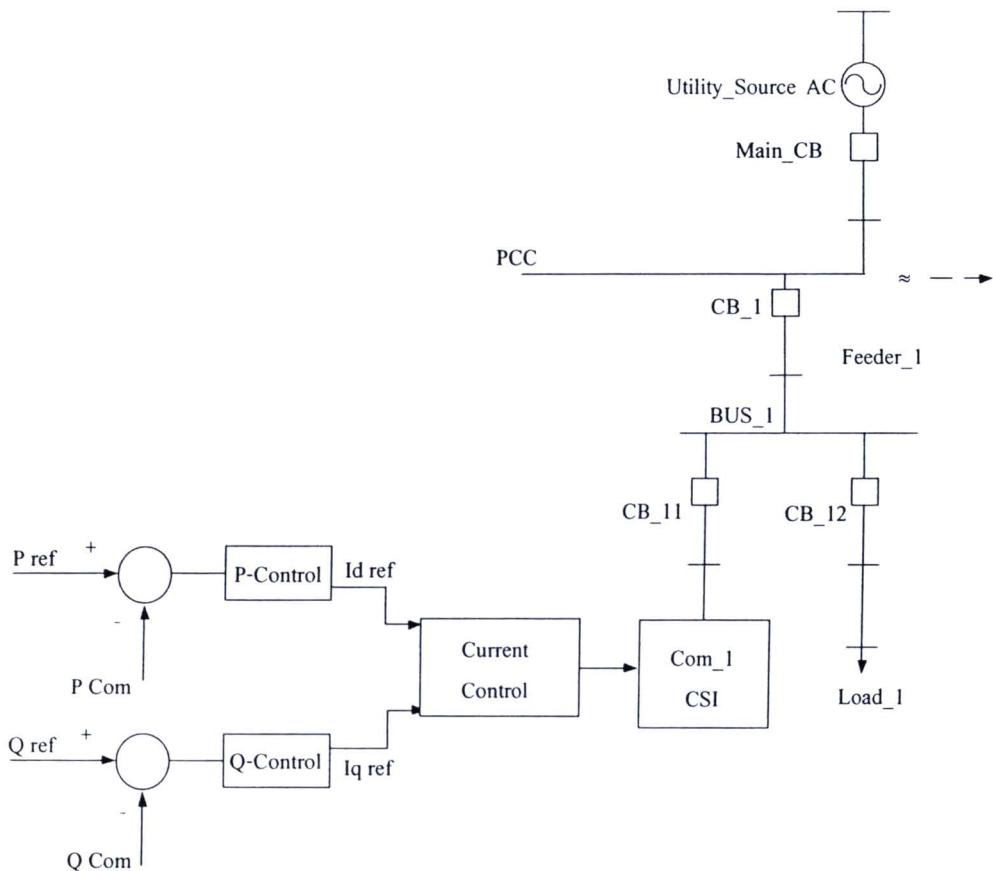
$$(P^* - P)[kp(1 + \frac{1}{sT})] = id^*$$

$$(Q^* - Q)[kp(1 + \frac{1}{sT})] = iq^*$$
(3.28)

ส่วนของการควบคุมกระแสที่ต้องการนัดกำลังไฟฟ้าเข้าไปในระบบจะยังคงใช้สมการที่ 3.9 โดยสามารถที่จะเขียนล็อกของระบบควบคุมดี-สเตตคอมที่ต้องการชดเชยกำลังไฟฟ้าได้ดังรูปที่ 3.20

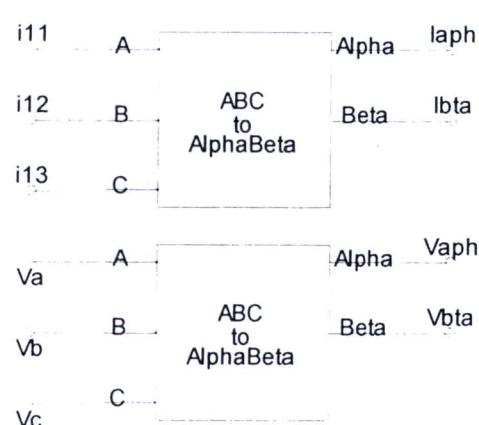
รูปที่ 3.20 บล็อกไซโอด์ของระบบควบคุมกระแสเพื่อชดเชยกำลังไฟฟ้าแอคทีฟและรีแอคทีฟ

รูปที่ 3.21 บล็อกໄດอະແກນระบบควบคุมการผลิตแบบกระจาย

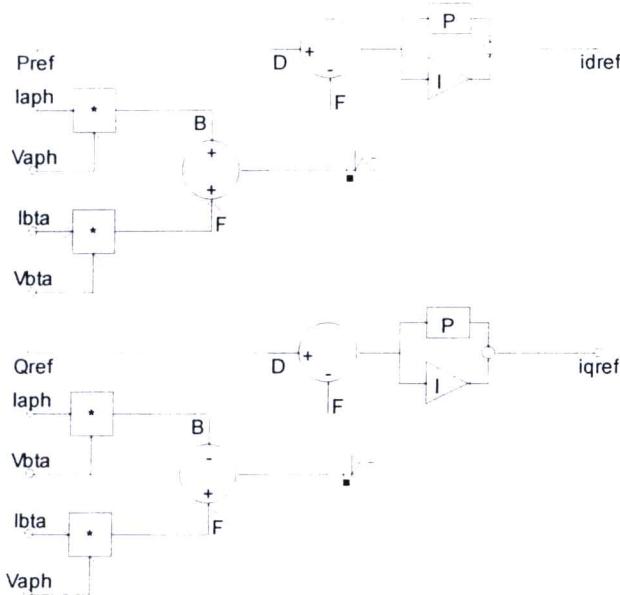
3.3.1 ลำดับขั้นตอนการออกแบบระบบควบคุมการผลิตแบบกระจายด้วยโปรแกรม PSCAD/EMTDC

1. เขียนโปรแกรมคำนวณกำลังไฟฟ้าโดยการนำค่ากระแสที่จีดเข้าไปในระบบและค่าแรงดันไฟฟ้าที่จุดต่อรวม

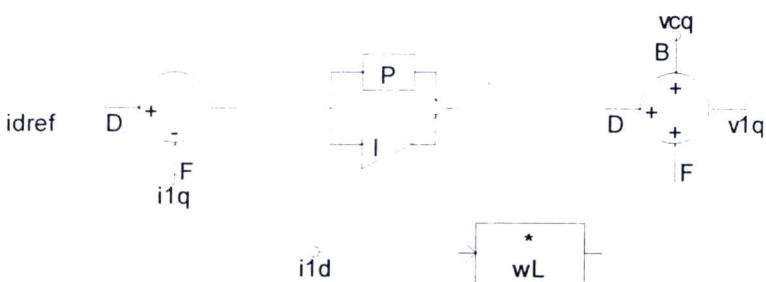
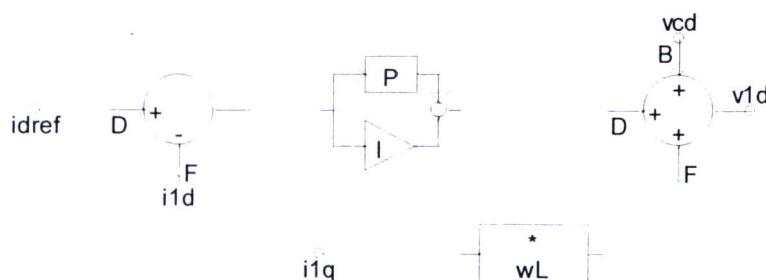
รูปที่ 3.22 บล็อกໄດอະແກນการคำนวณกำลังไฟฟ้าแยกทีฟแลรีแอคทีฟ

2. นำค่าของกำลังไฟฟ้าที่ได้จากการคำนวณมาเปรียบเทียบกับกำลังไฟฟ้าอ้างอิงที่ต้องชดเชยเข้าไปบังระบบดังรูปที่

รูปที่ 3.23 บล็อกໄ/doze แกรมการควบคุมกระแสไฟฟ้าอ้างอิงที่ชดเชยกำลังไฟฟ้า

3. เขียนโปรแกรมควบคุมกระแสที่ต้องการฉีดเข้าไปชดเชยในระบบในกรอบหมุนคี่คิวเพื่อให้ได้ค่าแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงในกรอบหมุนคี่คิวที่ออกแบบมาจากดี-สเกตคอมเพื่อนำไปสร้างสัญญาณขับสวิตช์

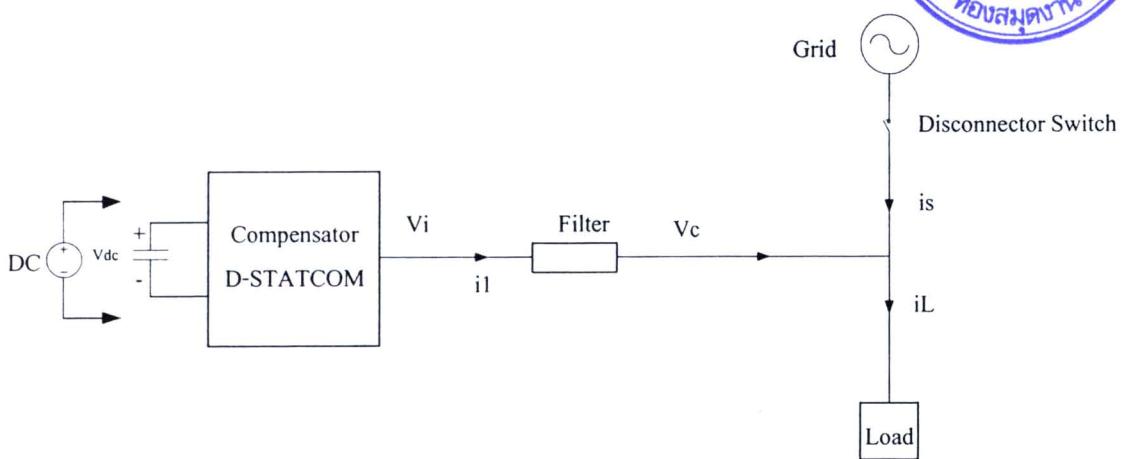

รูปที่ 3.24 บล็อกໄ/doze แกรมการควบคุมกระแสที่ชดเชยกำลังไฟฟ้าในกรอบหมุนคี่คิว

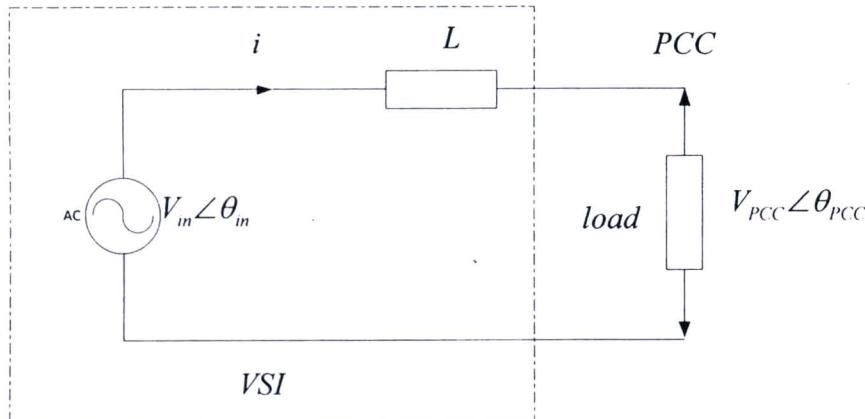

3.4 การออกแบบระบบควบคุมสำหรับระบบไมโครกริด

3.4.1 กรณีติดตั้งดี-สเตตคอมตัวเดียว

รูปที่ 3.25 โครงสร้างของระบบไมโครกริด

รูปที่ 3.26 วงจรสมมูลของอินเวอร์เตอร์แบบแหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้า

จากรูปที่ 3.26 สามารถเขียนผลรวมของสมการแรงดันไฟฟ้าได้ดัง

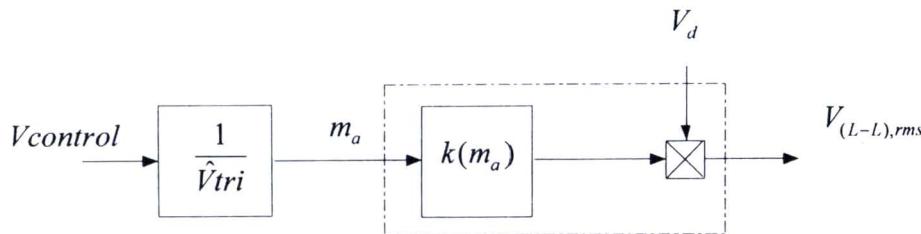
$$[V_{in}] = \left[L \frac{di}{dt} \right] + [V_{PCC}] \quad (3.29)$$

การออกแบบระบบควบคุมดี-สเตตคอมที่มีการทำงานเมื่อไม่มีการเชื่อมต่อกับระบบไฟฟ้าหลักกับการไฟฟ้าหรือการทำงานแบบไมโครกริด การควบคุมแรงดันไฟฟ้าที่จุดเชื่อมต่อกับโอลด์เป็นสิ่งที่

ต้องพิจารณา เพื่อไม่ให้โหลดที่เชื่อมต่อในระบบเกิดทำงานผิดพลาดหรือเสียหาย การควบคุมระบบโดยการควบคุมแรงดันไฟฟ้าของตัวคี-สแตตคอมแบบแหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้า (Voltage Source Inverter) ที่ต้องการจะสร้างแรงดันไฟฟ้าด้านออกเป็นรูปไซน์ที่สามารถควบคุมแรงดันระหว่างสาย เป็น 380 โวลท์ ($V_{L-L,RMS}$) ในกรณีที่เป็นประเทศไทย โดยจะใช้สัญญาณควบคุมแบบไซน์ (Sinusoidal Control Signal) ตามความถี่ที่ต้องการนำมาเปรียบเทียบกับรูปคลื่นสามเหลี่ยม (Triangular Waveform) ความถี่ของการสวิตช์ (f_s) จะเท่ากับความถี่ของรูปคลื่นสามเหลี่ยม

คี-สแตตคอมเมื่อทำงานในย่านมอคุเลชั่นเชิงเด่น ($m_a \leq 1$)

ความหมายของการทำงานในย่านมอคุเลชั่นสมมุติหากมีแหล่งจ่ายแรงดันที่ดีซึ่งมีขนาดแรงดันเท่ากับ 800 โวลท์ เมื่อปรับ m_a จะได้แรงดันระหว่างสายคือ $0.612 \times 0.5 \times 800 = 244.8$ โวลท์ หมายถึง แรงดันที่ความถี่หลักมูลจะเท่ากับ 244.8 โวลท์ เมื่อปรับ $m_a = 1$ จะได้แรงดันที่ความถี่หลักมูลเท่ากับ 489.6 โวลท์ นั่นคือเมื่อปรับ m_a จาก 0.5 เป็น 1 หรือจำนวน 2 เท่า แรงดันก็เพิ่มเป็นสองเท่า เช่นกัน

รูปที่ 3.27 บล็อกไซด์แกรมขนาดแรงดันขาออกของอินเวอร์เตอร์แบบแหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้า

ในการกำหนดพิกัดของคี-สแตตคอมสามารถทำได้ดังนี้ สมมุติว่ากระแสเป็นรูปคลื่นไซน์ที่มีกระแส $I_{o,max}$ ที่โหลดสูงสุดซึ่งสวิตช์แต่ละตัวจะมีพิกัดสูงสุดคือ

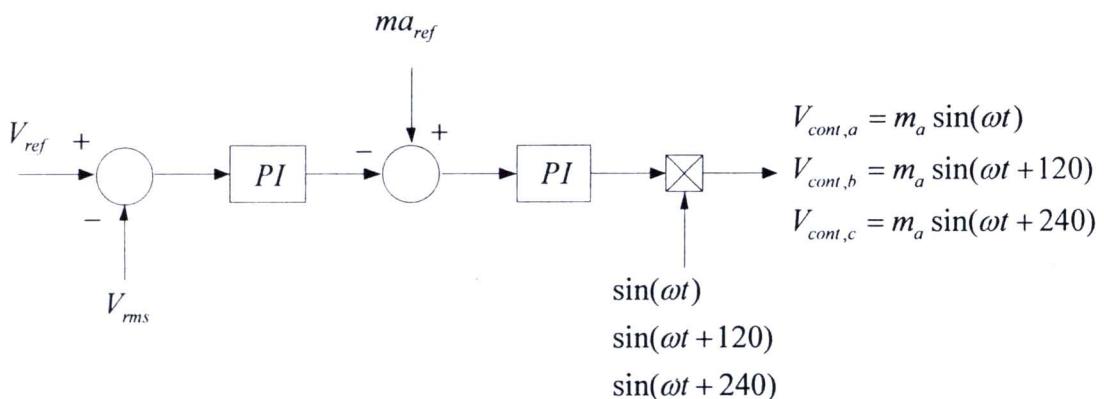
$$V_T = V_{d,max} \quad (3.30)$$

$$I_T = \sqrt{2} I_{o,max} \quad (3.31)$$

โดยค่ากำลังไฟฟ้าปรากฏด้านขาออกของคี-สแตตคอมที่ความถี่หลักมูลเท่ากับ

$$(VA)_{3-phase} = \sqrt{3} V_{LL} I_{o,max} \quad (3.32)$$

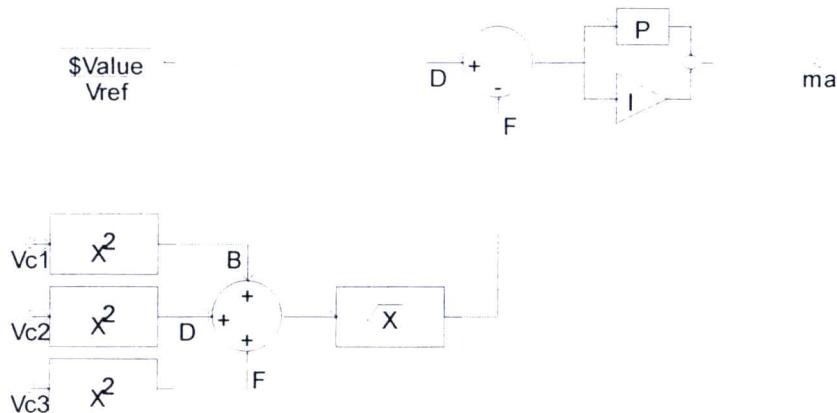
สำหรับการออกแบบระบบควบคุมนี้จะใช้วิธีการควบคุมแรงดันข้าออกของดี-สเตตคอมดังที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้นโดยการนำค่าแรงดันไฟฟ้าที่จุดต่อ กับ โหลด ในรูปแรงดัน อาร์ เอ็ม เอスマำทำกำร เปรียบเทียบกับค่าแรงดัน ข้าอง อิง ที่ต้องการ ผ่านการควบคุมแบบพี ไอ ชั่ง จะ ได้ค่า ma มา ทำกำร Feed Forward Control โดยนำเอาค่าของสัญญาณ เข้ามาเพื่อทำการปรับแต่งตัวแปร ก่อน ที่ตัวแปรควบคุม จะเปลี่ยนแปลงไปมาก นิยมใช้กับกระบวนการที่มีการเปลี่ยนแปลงของโหลดบ่อยๆ เมื่อนำการ ควบคุมชนิดนี้เข้ามาใช้ร่วมในควบคุมสัญญาณป้อนกลับแบบลูปปิดจะทำตัวแปรควบคุมเกิด เปลี่ยนแปลงหรือมีเบี่ยงเบนน้อยที่สุด เมื่อได้ค่า ma ที่ผ่านการปรับแต่งมาคุณกับรูปคลื่นแรงดัน ข้าอง สามเฟส ที่ความถี่ 50 เฮิรตซ์ เพื่อให้ได้แรงดันไฟฟ้าควบคุมดังแสดงในรูปที่ 3.28 ที่ໄປ ทำกำร เปรียบเทียบกับแรงดันสามเหลี่ยมด้วยวิธีการ PWM นำไปควบคุมการเปิดปิดของสวิตช์ของไอิจีบีที่ ได้

รูปที่ 3.28 บล็อกໄโคะແಗຣມตัวควบคุมแรงดันไฟฟ้าข้าออกของดี-สเตตคอม

3.4.1.1 ลำดับขั้นตอนการออกแบบระบบควบคุมดี-สเตตคอมแบบชุดเดียวด้วยโปรแกรม PSCAD/EMTDC

- ทำการควบคุมแรงดันที่โหลดด้วยค่า ข้าอง อิง โดยการนำค่าแรงดันไฟฟ้าที่วัด ได้ มา ทำกำร เปรียบเทียบ กับค่า ข้าอง อิง ด้วยตัวควบคุมพี ไอ ชั่ง จะ ได้ค่าของ ma ตามรูปที่ 3.29
- ค่า ma ที่ได้ต้องนำมา ทำกำร ปรับแต่ง ด้วยวิธีการควบคุมแบบ Feed Forward เพื่อให้ตัวแปรควบคุม เกิดเปลี่ยนแปลงหรือมีเบี่ยงเบนน้อยที่สุด หลังจากนั้น นำคุณ เข้าการสัญญาณ ไซน์ ที่ ความถี่ 50 เฮิรตซ์ ทำให้ได้สัญญาณควบคุมเพื่อนำไป ทำกำร ควบคุมการ PWM ตามรูปที่ 3.30

รูปที่ 3.29 บล็อกไกด์rogramการควบคุมแรงดันไฟฟ้าที่จุดโหลด

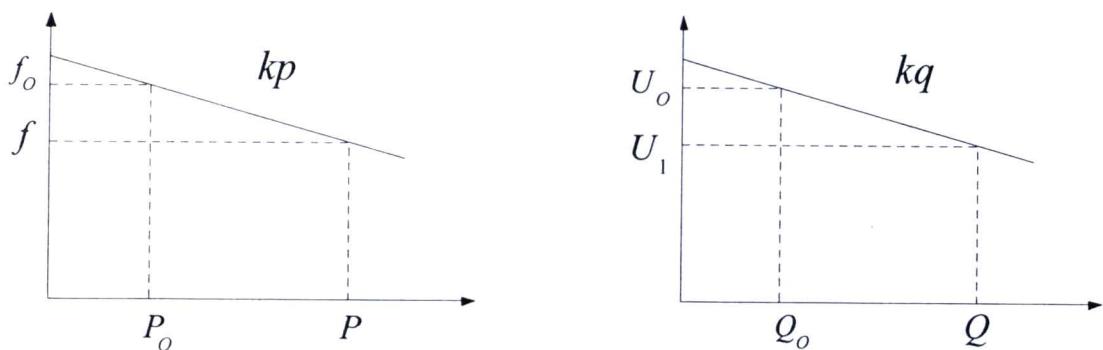

รูปที่ 3.30 บล็อกไกด์rogramการควบคุมแรงดันไฟฟ้าอ้างอิง

3.4.2 กรณีติดตั้งดี-สแตตคอม helyayตัว

จากหัวข้อที่ผ่านมาได้นำเสนอการออกแบบตัวควบคุมระบบชดเชยเพื่อปรับปรุงคุณภาพกำลังไฟฟ้าในระบบจำหน่ายแบบติดตั้งตัวเดียวที่ทำงานทั้งแบบเชื่อมต่อกับระบบกริดและแบบที่ไม่เชื่อมต่อกับระบบกริดของการไฟฟ้า มาถึงในหัวข้อนี้จะนำเสนอระบบควบคุมการชดเชยกำลังไฟฟ้าที่มีการติดตั้งดี-สแตตคอมแบบ helyayตัวเชื่อมต่อเข้ากับระบบโดยพิจารณาติดตั้งในตำแหน่งที่เหมาะสมหรือใน

บริเวณที่สามารถควบคุมได้เพื่อที่จะให้มีการทำงานที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าในสภาวะที่ตัวชดเชยเชื่อมต่อเข้ากับระบบหรือสภาวะที่ระบบไม่สามารถที่จะกำลังไฟฟ้าให้แก่โภลดได้ จากสมการที่ 2.30 ทำให้เห็นว่าค่ากำลังไฟฟ้าแอกทีฟนั้นขึ้นอยู่กับความถี่และค่าของกำลังไฟฟารีแอคทีฟ ขึ้นอยู่กับขนาดความต่างศักย์ของแรงดันไฟฟ้าข้ออกของดี-สเตตคอมกับแรงดันระบบกริดในทางกลับกันความถี่นั้นสามารถที่จะควบคุมได้ด้วยกำลังไฟฟ้าแอกทีฟและแรงดันข้อออกของดี-สเตตคอมถูกควบคุมด้วยกำลังไฟฟารีแอคทีฟ

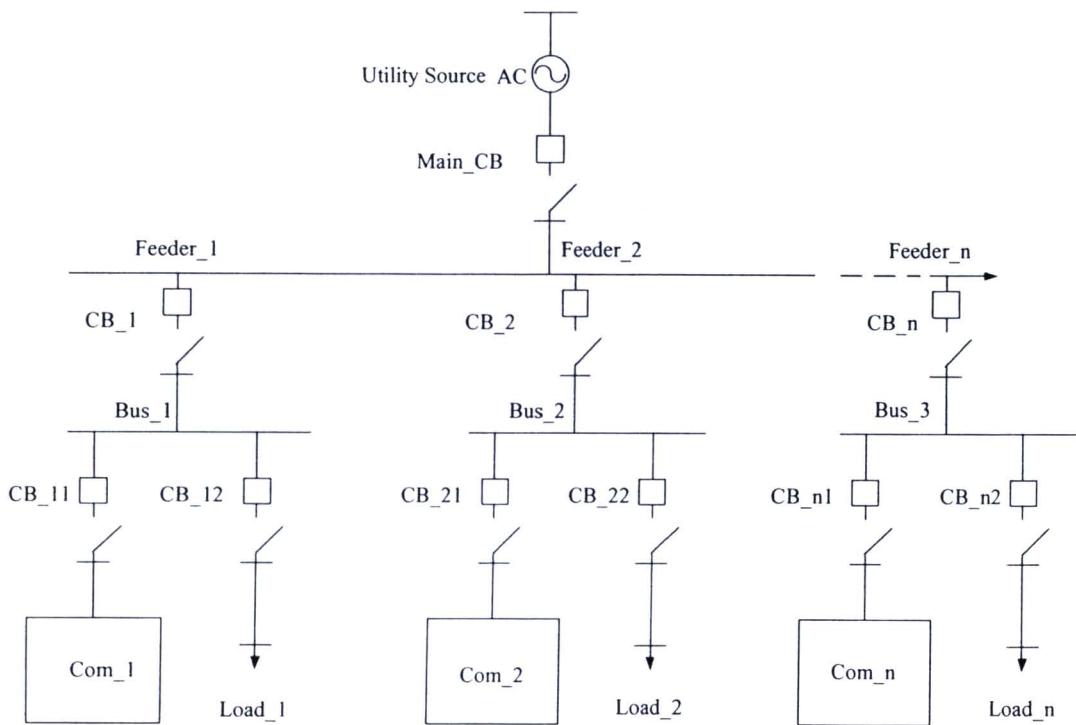
รูปที่ 3.31 คุณลักษณะของความถี่และแรงดันไฟฟ้าของระบบควบคุม Droop Control

จากรูปที่ 3.31 เปียนให้อยู่ในรูปสมการทั่วไปได้ดัง

$$\begin{aligned} f - f_o &= -kp(P - P_o) \\ U_i - U_o &= -kq(Q - Q_o) \end{aligned} \quad (3.33)$$

$$\begin{aligned} kp &= -\frac{f - f_o}{P - P_o} \\ kq &= -\frac{U_i - U_o}{Q - Q_o} \end{aligned} \quad (3.34)$$

สำหรับการออกแบบการควบคุมการทำงานดี-สเตตคอมแบบหลายชุดนี้จะประกอบไปด้วยขั้นนี้คือ เมื่อระบบมีการเชื่อมต่ออยู่กับระบบกริดของการไฟฟ้าการทำงานของดี-สเตตคอมจะมีลักษณะเป็นแหล่งจ่ายกระแส ที่มีค่าทั้งกำลังไฟฟ้าแอกทีฟและรีแอคทีฟเข้าไปในระบบกริดตามพิกัดกำลังหรือความต้องการในการจ่ายกำลังไฟฟ้า ขณะที่เมื่อระบบกริดเกิดปัญหาไม่สามารถที่จะจ่ายกำลังไฟฟ้าไปยังโภลดในระบบ การควบคุมการทำงานของดี-สเตตคอมจะเปลี่ยนโหมดการควบคุมมาเป็นแบบแหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้าที่สามารถจะควบคุมทั้งความถี่และแรงดันไฟฟ้าที่ต้องการดังที่กล่าวไว้ในสมการ 3.33

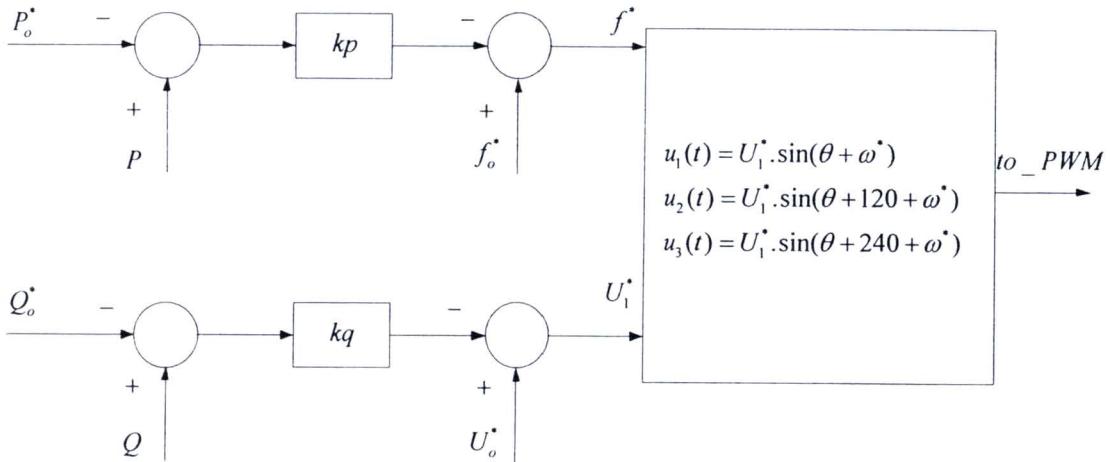

รูปที่ 3.32 โครงสร้างการติดตั้งตัวดี-สเตตคอมมาร์กต์สำหรับไฟฟ้า

วงจรกำลังของดี-สเตตคอมเมื่อทำงานในโหมดไม่โกรกrid จะประกอบด้วยตัวดี-สเตตคอมแบบ
แหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้าที่มีชุดพิลเตอร์ ซึ่งระบบควบคุมจะกำหนดที่รักษาแรงดันแรงไฟฟ้าและ ความถี่
จ่ายกำลังไฟฟ้าให้กับโหลดทั้งแอคทีฟและเรียกอิเล็กทริกิตี้

การออกแบบระบบควบคุมจะใช้สมการที่ 3.33 มาพิจารณาเพื่อต้องการควบคุมแรงดันและความถี่
ของระบบที่ต้องการควบคุม โดยที่จะสามารถกำหนดค่าพิกัดของดี-สเตตคอมแต่ละตัวที่ต้องการจ่าย
กำลังตามค่าความชัน เพื่อให้ได้แรงดันไฟฟ้าและความถี่ที่ต้องการซึ่งจ่ายกำลังดังแสดงในรูปที่ 3.33
ซึ่งสามารถเขียนสมการให้ออกในรูปของแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงได้ดังสมการที่ 3.35

$$\begin{aligned}
 u_1(t) &= U_1^* \cdot \sin(\theta + \omega^*) \\
 u_2(t) &= U_1^* \cdot \sin(\theta + 120^\circ + \omega^*) \\
 u_3(t) &= U_1^* \cdot \sin(\theta + 240^\circ + \omega^*)
 \end{aligned} \tag{3.35}$$

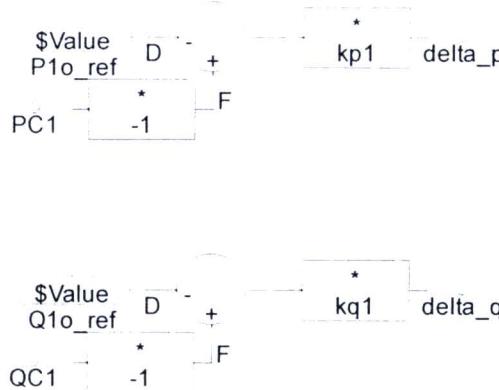

รูปที่ 3.33 บล็อกไซด์แกรนระบบควบคุมแรงดันไฟฟ้าและความถี่แบบ Droop Control

3.4.2.1 ลำดับขั้นตอนการออกแบบระบบควบคุมตี-สแตตคอมแบบหลายชุดด้วยโปรแกรม PSCAD/EMTDC

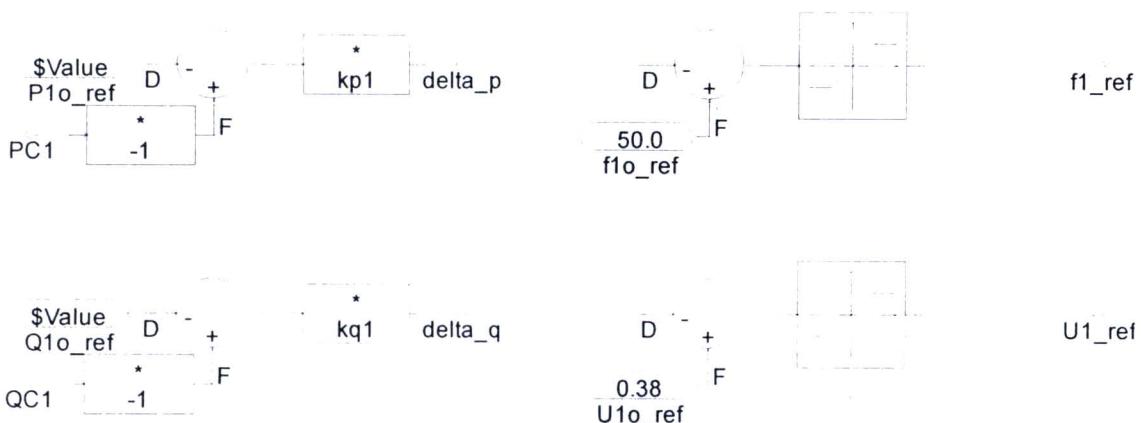
โครงสร้างของระบบที่ใช้ในการจำลองจะประกอบด้วยจำนวน 2 feeder โดยในแต่ละ feeder จะประกอบด้วยตี-สแตตคอม 1 ชุดทำหน้าที่จ่ายกำลังไฟฟ้าให้กับโหลดของตัวเอง โดยระบบควบคุมตี-สแตตคอมจะทำงานสองสภาวะดังนี้คือ ตอนเชื่อมต่อกับระบบกริดตี-สแตตคอมจะเปรียบเสมือนแหล่งจ่ายกระแสที่อยู่ทำหน้าที่ฉีดกำลังไฟฟ้าทั้งหมดที่ฟาร์เอดทีฟและรีเอดทีฟและในขณะสภาวะไม่มีการเชื่อมต่อกับระบบกริด ตี-สแตตคอมจะเปรียบเสมือนแหล่งจ่ายแรงดันไฟฟ้าที่ทำหน้าควบคุมแรงดันและความถี่ด้วยวิธีการซ่วยจ่ายกำลังไฟฟ้ากับตี-สแตตคอมใน feeder อื่น สำหรับสภาวะเชื่อมต่อกับกริด บล็อกไซด์แกรนของระบบควบคุมอ้างอิงตามหัวข้อที่ 3.3.1 สำหรับขั้นตอนการออกแบบระบบควบคุมในสภาวะในโครงกริดมีหลายละเอียดดังนี้

- กำหนดพิกัดของตี-สแตตคอมทั้งกำลังไฟฟ้าแอคทีฟและกำลังไฟฟาร์เอดทีฟตามความชันดังสมการที่ 3.33 โดยตั้งกำลังไฟฟ้าอ้างอิงแอคทีฟและรีเอดทีฟมาเปรียบเทียบกับกำลังไฟฟ้าตอนสภาวะไม่โครงกริดที่สามารถควบคุมความถี่และขนาดของแรงดันไฟฟ้าเพื่อชดเชยกำลังไฟฟ้าให้โหลดคงรูปที่ 3.34

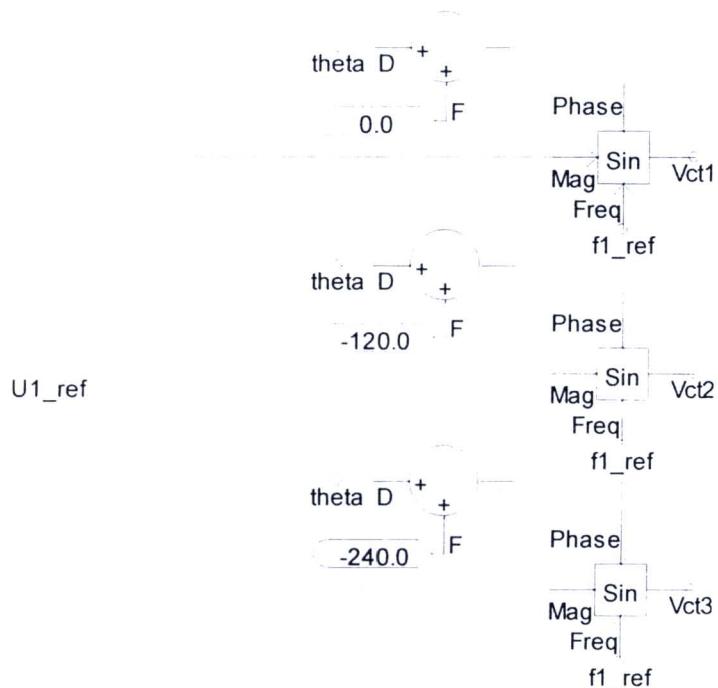
รูปที่ 3.34 บล็อกไคโอะแกรมการออกแบบพิกัดกำลังที่ต้องการชดเชยตอนไมโครกริด

- เมื่อได้ขนาดพิกัดกำลังไฟฟ้าที่ต้องการนำมาเขียนบล็อกความสัมพันธ์ระหว่างกำลังไฟฟ้าแยกทีพกับความถี่และเขียนบล็อกความสัมพันธ์ของกำลังไฟฟารีแยกทีพกับแรงดันตามรูปที่ 3.35

รูปที่ 3.35 บล็อกไคโอะแกรมการหาขนาดแรงดันและความถี่อ้างอิงที่ต้องการสร้างสัญญาณไซน์ที่ใช้ความคุณการทำงานดี-สเตตคอม

- นำความถี่และแรงดันไฟฟ้าอ้างอิงที่ได้ไปสร้างสัญญาณไซน์ที่ใช้ความคุณการทำงานของดี-สเตตคอมเพื่อชดเชยกำลังไฟฟ้าในสภาวะไมโครกริดดังรูปที่ 3.36

รูปที่ 3.36 บล็อกไคโอดีแกรมสร้างสัญญาณไชน์อังอิงเพื่อใช้ควบคุมการทำงานของดี-สเตตคอม